SPATYOM
ÖTE ÂLEM MEKÂNI

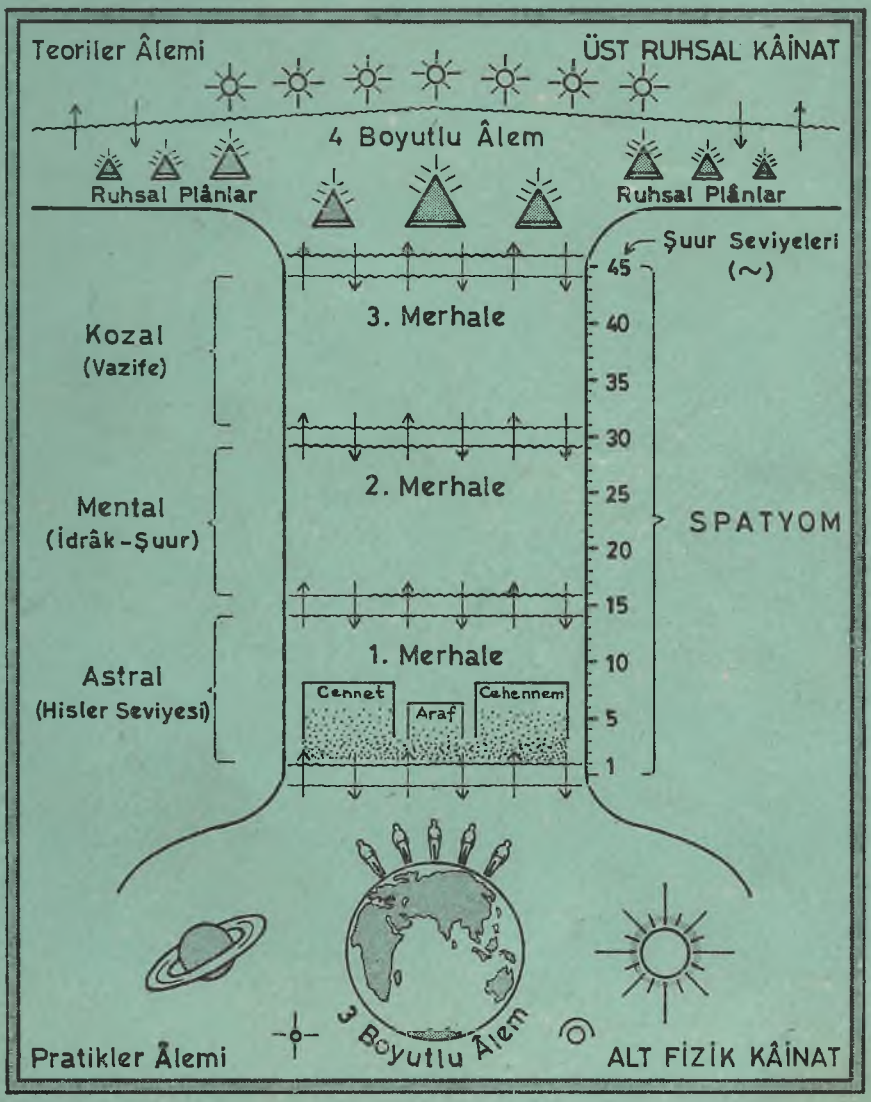

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

SPATYOM

ÖTE ÂLEM MEKÂNI

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — Istanbul

Kitap No: 42 — **SPATYOM**

Bu yapıt, Dr. Bedri Ruhselman'ın, ünlü **Ruh ve Kâinat** Ciltlerinden uyarlanmış ve son derece önemli bir konuyu içermektedir. Pek çok konu, onların ana bilgilerini kapsayan temel yapıtların genel-özet hâldeki metinlerinden anlaşılabilir. Daha sonra, onlar, yeni yeni bilgilerle bütünlenir, detaye edilir ve ölçülü bir şekilde genellenebilir. Bu yapıt da, Spatyom konusunda son derece önemli bir genel-özet özelliğini taşımaktadır. Daha sonraki ilişkili yapıtlarımız için bir esas kaynak ve çatı olacak halde ve durumdadır.

Birinci Baskı : Şubat 1980
Dizgi - Baskı : Işık Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi
Kapak Baskı : Coşkun Matbaası

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

SPATYOM HAKKINDA GENEL DÜŞÜNCELER

a — Spatyom'un Tam Anlaşılamayışının Nedeni
b — Spatyom'daki Sübjektif Ruh Hayatı
c — Spatyom 1. Aşaması ve Kendiliğinden İmajinasyon
d — Spatyom 2. Aşaması ve Şuurlu-İdrâkli İmajinasyon
e — Spatyom 3. Aşaması ve İlâhi Kanunlar'a Nüfuz

2. BÖLÜM

SPATYOM YAŞAMI VE SPATYOM ÖTESİ

a — Spatyom Hayatının Çeşitli Varyeteleri
b — Spatyom'un Ilk Aşaması'nı Geçen Ruhlar
c — Spatyom'un İkinci Aşaması'na Geçen Ruhlar
d — Spatyom'un Üçüncü Aşaması'na Geçen Ruhlar

3. BÖLÜM

DÖRT BOYUTLU ÂLEM'İN EŞİĞİNDE

a — Yaratan, Yaratılanlar ve 4 - Boyutlu Âlem
b — 4 - Boyutlu Âlem Varlıkları ile Temaslar
c — Dr. Bedri Ruhselman'ın 4 - Boyutlu Âlem'i Temaşası

İçinde bulunduğumuz fizik Kâinat, Yaradılış içinde, *mevcudiyet* halinden *varlık* haline getirilen tüm varlıklar ve hayattar varlıklar âlemleri bünyesinde bir âlemdir. Fizik Kâinatımız, baştan sona, ruhsal varlıklar tarafından meydana getirilen faaliyetler sonucunda kurulmuş ve kurulmakta devam etmektedir. Bu Fizik Kâinat içinde bulunan tüm hayattar varlıklar, en alttan en üste doğru bir hareketli ve geçişli hiyerarşi oluştururlar. Bu hiyerarşi içinde bulunan tüm varlıklara, bu Fizik Kâinat için sözkonusu tüm yükseliş yolları, olanakları ve mertebeleri açıktır, ne varki her varlık da bu Kâinat Hiyerarşisi'nin en üstüne değin çıkmak durumunda olmayabilir; çeşitli merhale ve mertebelerden sonra diğer Kâinatlar'a geçişler olabilir.

Böylece, görülüyor ki, içinde bulunduğumuz Fizik Kâinat'ın tüm mevcudiyetini ve varlığını en içten dışa kavrayan ve kapsayan Varlıklar Hiyerarşisi tarafından oluşturulmuş, oluşturulmakta ve yönetilmektedir.

Kâinat Yönetici Hiyerarşisi, bu Kâinat'ın kuruluş ve yönetiminden sorumludur. Bu nedenle, çeşitli temel yüce faaliyetlerin yüce vazifedarları olarak, çeşitli fizik dünya ve sistemlere nadiren de olsa, Yönetici Hiyerarşi'nin yüksek dereceli varlıkları inerler ve büyük vazifeler ile beşer varlık sistemlerini irsal ve irşad ederler. İşte Fizik Kâinat'ı temaşa edebilen bu Kâinat çapındaki nadir varlıklardan biri de, kim olduğu ve ne türlü bir vazife yaptığı gelecekte anlaşılacak olan, Dr. Bedri Ruhselman isimli bu Evrensel Varlık'tır. Altın Çağ, o'nun yüce vazifesinin Evrensel İlâhi Işığı ile aydınlanacak, ve dünya insanlığının, En Yüce Öğretmenleri'nden biri olarak daima ve ebediyen anılacaktır.

★

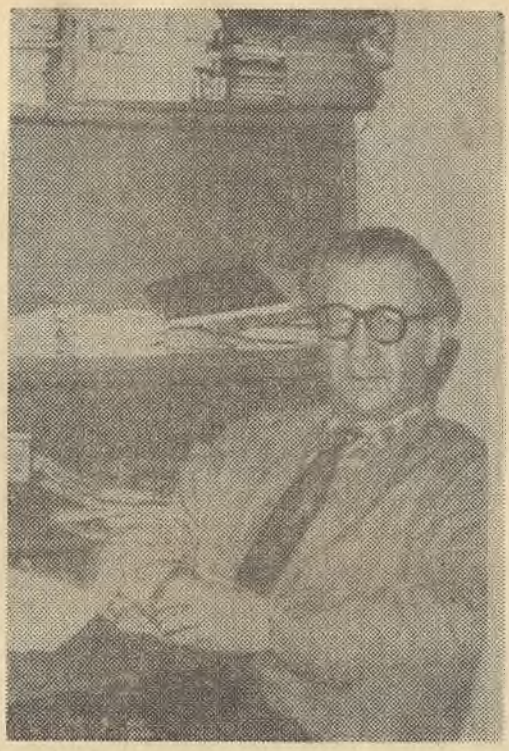

«Davanın azameti karşısında, ancak Cenab-ı Hakkın ve hakikî dostlarımın himayesine itimad ederek yola çıktım...

«İnsanları birleştirmek ve onları birbirine yaklaştırmak ve elbirliği ile Allah'a doğru sevketmek için lâzım gelen tedbirleri almaya karar verdim. Tanrı'ya hamdederim ki, bu yolda büyük bir inkişaf vâki oldu.

«Yarabbi, bizi büyük ihsanlarına garkettiğin için, sana hamdederiz. Bizi yüksek varlıklar'ın yardımından uzak bırakma, bize yürüdüğümüz bu yolda kolaylıklar ihsan et!»

(2-3-1951)

Dr. Bedri RUHSELMAN

1898 - 1960

ÖNSÖZ

Beşeriyetin büyük bir bölümü, yeryüzünde, sanki büyük bir kuklalar oyununun kuklaları gibi hareket etmektedirler. İplerin ise o ışıl ışıl Evrensel Yüksek Benlikler'e değil de, şuur sahalarındaki binbir türlü nefsanî posalara, stresslere, basit yargı ve bencilliklere bağlı oldukları görülmekte..

Yüzyıllardır amansız bir yobazlığın elinde, semavî tüm gerçekleri, sadelikleri ve özgün bilgileri yok edilerek birer bulanık ve anlaşılmaz yollar haline getirilen dinsel öğretiler hakiki işlevlerini yitirmişlerdir. Yani, Tanrı Adamlığı adına, beşeriyeti Tanrı'dan uzaklaştıran ve olanca bir maddî bataklığa gömen karanlık din adamları, birçok semavî yolları ve kanalları beşeriyete kapamışlardır. Ve onların üzerlerinde nefsani bir saltanat kurarak, cennet arsaları ve anahtarları satar duruma gelmişlerdir.

Ne varki, onların artık günleri son bulmuştur.

Tanrı ile, artık tek tek tüm insanların önünde, yalnızca ve yalnızca Tanrı Bilgisi *vardır. Tanrı Bilgisi, bu Kıyamet, yani İdrâk, Bilinç ve Bilgi günlerinde üç ana kaynaktan verilmektedir: a - Spiritoloji, b - Parapsikoloji, c - Ufoloji...*

Bu konuları sizlere özgün bir tedrisat ile vermeye çalışan Bilim Araştırma Merkezi*'nin yapıtları ile, giderek yalnız dünya ve onun spiritüel yapısını değil, fakat aynı zamanda, Kâinat Sistemi'ne de bilgi, bilinç, idrâkle ve ahenktar olarak bakmaya ve ahenktar olmaya başlayacaksınız.*

Halûk Egemen Sarıkaya

1. BÖLÜM

SPATYOM HAKKINDA GENEL DÜŞÜNCELER

«Spatyom, daima en çok üzerinde durulmuş ve durulmakta olan, müphem gelen, sizi müteessir veya korkutmuş bir halde bize çıkaran mesele. Fakat emin olunuz ki, Spatyom dediğimiz şey, yani buraları, dünyadan çok başka, oraları unutturmakta bir an bile beklemeye lüzum hisdedilmeyen bir âlem. Tarif mümkün, fakat sizin ağzınızla aslâ. Bir kere bizi söyliyeyim: Biz her zaman için mütemadî bir sa'yi beşer kanunundan uzağız. Ne düşünüyorsak onun üzerindeyiz. Daima ve her fırsatta bir müşkülün hallıne koşarız.»

16-17/1/1948... **Mustafa Molla**... (Yüksek Rehber Ruh)

a — Spatyom'un Tam Anlaşılamayışının Nedeni

Spatyom hayatına dair verilmiş tebliğler o kadar dağınıktır ki, bunları bir araya toplayarak kesin bir tasnif yapmaya imkân yoktur. Bunu pek tabiî görmemiz icabeder. Zira, imkânları sonsuz olan, çeşitliliği bütün beşeri tahminlerin dışında kalan bir âlemi (Spatyom'u), dar ölçülerle sınırlayamayız. Bizim değer ve ölçülerimiz karşısında, orada, her şey mümkündür. Ve her insana, her varlığa göre ayrıntıları değişen bir Spatyom hayatı vardır. İşte bu yüzden A. Pauchard ilk tebliğlerini içeren kitabının adına: *«Öbür Âlem: Sonsuz İmkânları»* (L'autre Monde: Ses Possibilités Infinies) demiştir.

Fakat insanların bir zaafı vardır: *Olayların grup ve sınıflara ayrılmasını ve bunların birbiriyle karşılıklı ilişkilerinin belirtilmesini isterler.* Biz de bu zorunluluktan kendimizi kurtarmış değiliz ve bu sebepten dolayı, ne olursa olsun, Spatyom'un belirgin gördüğümüz ana

hatlarıyla bir tasnifini yapmak zorunda kaldık. Fakat şunu önemle söylemek isterim ki, buradaki [Spatyom'daki] aşamalar da, tabiatın bütün hadiseleri hakkında genellikle düşündüğümüz gibi, keskin sınırlarla birbirinden ayrılmamıştır ve bütün ayrıntılarıyla anlatılmış değildir.

b — Spatyom'daki Sübjektif Ruh Hayatı

Her şeyden evvel şunu söylemek lâzımdır ki, üç buutlu Spatyom, alışık olarak kullandığımız mânadaki yoğun bir madde dünyası değildir. Orası, dünyadaki görgü ve deneyimler nisbetinde kazanılmış duygu ve fikir unsurları ile tezahür zeminini genişletmek kudretini arttırmış ruhsal faaliyet ve etkinliğinin, şuurlu veya şuursuz maddî gerçekleşme imkânlarını temin eden ve hazırlayan bir yerdir. Sübjektif ruh hayatının, Spatyom'daki seyyal maddeler yardımı ile, binbir çeşit teşekkülât içinde objektifleştirilmiş hâlleri de bu kavram içine girer. (1)

Hangi derecesinde olursa olsun üç buutlu Spatyom'da yaşayan bir ruh, üç buutlu dünyaların bütün izlenimlerini ve hatıralarını kendisinde taşır (2). Dünyada iken kaba maddeler, kaba vasıtalar müsaade etmediği için, ruhun sübjektif hayatı lâyıkiyle objektif değerler kazanamaz. Bununla beraber bir insan, tahayyül (imajinasyon) yolu ile istediği gibi sübjektif hayatını kurabilir. Bu işlemdeki imkânların derecesi, onun iç hayatının zenginliği derecesine, yani evvelce geçirilmiş deneyimlerden kalan kazançlarının çokluğuna bağlıdır. Fakat ruh, Spatyom'a geçtikten sonra, yoğun maddelerin bağlarından kendini kurtarınca, bilerek bilmeyerek, isteyerek istemeyerek sübjektif hayatının objektif kıymetler kazanmış olduğunu görür. Yani dünyada iken inziva zamanlarında hayalen kurduğu imajları, burada hakiki

varlıklar gibi etrafında şekillenmiş olarak tekrar bulur. Bu işlem için cehit sarfetmeye gerek yoktur. Onlar kendi kendine âdeta otomatikman gerçekleşirler. Ruhun bilerek veya bilmeyerek yaptığı bir irade darbesi, bu işe kâfi gelir.

Verdiğimiz örneklerde de görüldüğü gibi, sözgelimi [Spatyom'da], bir kitabı düşünen ve isteyen bir varlık, o kitabı derhal karşısında bulur ve bunun için bu işlemin ne suretle olduğunu, nasıl meydana geldiğini onun bilmiş olması şart değildir. Fakat bir varlık kendi objektifleşmiş sübjektif hayatında yaşadığı (3) gibi, ilişki halinde bulunduğu ilgili ruhların objektifleşmiş sübjektif hayatlarında da öylece bilerek veya bilmeyerek yaşayabilir (4). O zaman bir ruh için, Spatyomda geçirdiği hayatın mütemadiyen değişen sonsuz çeşitleri meydana gelir. Ve ruhlar bunlardan türlü türlü faydalar elde ederler.

Demek, üç buutlu Spatyom, her derecesinde, ruhların [fizik] yoğun dünyalarda binbir güçlükle kazanmış oldukları duygu ve fikir unsurlarının bir gelişme yeridir. Fakat ruhlar için bu Spatyom hayatı, büyük bir realitedir. Onların bu realiteleri, gerek kendi iradeleriyle, gerek daha yüksek ruhların yardımıyla, ihtiyaçlarına göre tertip ve tanzim edilir.

Bir ruhun geçmişi ne kadar zengin ise; o, ne kadar fazla dünyalarda tecrübelerle bilgi ve görgüsünü arttırmış ise, onun Spatyom hayatı o kadar zengin ve güzel olur. Ve yukarda verdiğim izahattan sonra bunun sebebini anlamak kolaylaşır. *Demek evrim fikrinde, dünyalarda iken kurulan sübjektif hayatı, mümkün olduğu kadar zenginleştirmek kavramı da vardır. İşte bu noktada, dünyada iken estetik duygulara; güzelliği, iyiliği, vicdan huzurunu hazırlayıcı sanat ve fikir hareketlerine verilmesi lâzım gelen değerin mânası anlaşılır.*

Ruhlar, Spatyom hayatında yaşarken kendilerinde eksik gördükleri şeyleri tamamlamak ve sübjektif hayatlarını daha zenginleştirmek ve güzelleştirmek ihtiyacıyla ara sıra *üç buutlu dünyalara* (5) inerler. Zira, *üç buutlu bilgi ve duyguların eksik kalmış tarafları, ancak üç buutlu dünyalarda yapılacak fikirsel ve hissî tecrübe hayatıyla tamamlanabilir.*

Bütün bu ifadelerden çıkan neticeye göre, Spatyom'daki bir ruh, diğer buutlu bir hayata geçinceye kadar, üç buutlu dünyalarla sübjektif ve objektif olan ilişkilerini devam ettirecektir. *Ve bu bakımdan üç buutlu dünyalarla* [onların] *Spatyom'ları arasında devamlı bir ilişki mevcuttur; bu ilişkinin şekli ve sayısı da sonsuzdur.*

Fakat dediğimiz gibi, bir an gelir ki, ruhun üç buutlu âlemdeki çalışmaları mükemmelleşir. O, bu (3-Boyutlu) âlemden alacağını almış bulunur. *Ve sonuç olarak bu âleme hakim bir duruma girer.* İşte o zaman ruh, bilmediğimiz ve tahmin dahî edemediğimiz şartlar altında, âlemini değiştirir. Ve diğer buutlu âlemlere geçer. Dolayısıyla, (3-Boyutlu) âlemimizle ilişkilerini devam ettirmekle beraber, artık o, başka âlemlere bağlanmış ve maddî şartları bambaşka olan Kâinat'ın diğer âlemleri ile doğrudan doğruya ilişki haline girmiştir. İşte bu derecelere yükselmiş bir ruhun, bizim dünyamızda reenkarne olması, artık, sözkonusu değildir. (6)

Şu halde, bizim kabaca yaptığımız tasnifin dördüncü aşamasını (7) bu yüksek buutlu Spatyom teşkil etmektedir ki, bu, bize göre bambaşka bir âlemdir. Fakat biz bu âlemi tarif ve açıklamak için değil, sadece onun Spatyomumuzdan sonra gelecek bir aşama (merhale) olduğunu ifade etmek için belirtmiş olduk. Böylece, Spatyom hayatını yalnız üç aşamada mütalâa ile yetineceğiz, ki bunun bile açıklamalarından ve son aşama-

larına ait bilgilerden uzun uzadıya bahsetmeye cesaretimiz yoktur.

Şimdi, kabaca, üç aşamaya ayırdığımız, üç buutlu Spatyomumuzun bu aşamalarını ayrı ayrı ve Spatyom'dan alınmış tebligata göre belirgin olarak gördüğümüz nitelikleri yorumlamaya başlıyoruz.

c — Spatyom 1. Aşaması ve Kendiliğinden İmajinasyon

İlk aşamadaki üç buutlu Spatyomumuzun [temel] vasfı, bir nevî şuursuzluk ve genellikle *teşevviş* (8) hâlidir. Bu aşamada bulunan ruhlar, kendi telâkkilerine uygun gelmeyen yabancı bir ortamın, birbirini izleyen, genellikle tatsız hadiseleri ve sürprizleri karşısında, şaşkın ve bulutlu bir ruh haleti içindedirler. Etraflarında olup biten şeyleri yalan yanlış tefsir etmeye uğraşırken, onların nasıl meydana geldiğini bilmezler ve kendileriyle bu hâdiseler arasındaki ilişkiler hakkında, çok defa, hiçbir fikre mâlik bulunmazlar. Bu aşama, bir geçiş aşamasıdır.

Buradaki varlıklar birçok şeyleri meydana getirirler, fakat karşılarında buldukları bu objelerin kendi tahayyüllerinin (imajinasyonlarının) ürünü olduğunu bilmezler. A. Pauchard'ın *«gayrı iradî imajinatif kreasyon»* dediği bu hale biz, *«kendiliğinden* (9) *imajinasyon yolu ile oluşturulan imajlar»* diyoruz. Bir sözün veya deyimin kıymeti, onun yol gösterdiği hâdiselerdir. Böylece, bu iki ifade arasındaki farkı okuyucularımız bu bahsin yorumundan sonra takdir etmişlerdir.

Şu halde Spatyomun ilk hayatı, kendiliğinden tahayyül mahsulleriyle tezahür eden bir hayat şeklidir. Buradaki ruhlar, bilmeden oluşturdukları imajların, mizansenlerin ve sahnelerin içinde yaşarlar ve bu öte âlemde hayat, onlar için yerine göre ıstıraplı, yerine göre ıstırapsız olur.

Burada geçen hayat müddetini, hiçbir ruh tâyin edemez. Bizim zaman ölçülerimize göre pek kısa, sözgelimi birkaç saatlik bir müddet, ruhların telâkkilerine göre pek muhtelif uzunlukta olabilir. Genellikle ruhlar, ne kadar ileride iseler, bu müddet o kadar çabuk geçer. Geri bir ruh için bu, asırlarca uzun görünür.

Ve belki dinlerin bahsettikleri azapları sinesinde taşıyan *ahret*, Spatyomun bu aşamasıdır, yani ruhun kendi bilgisi dışında, vicdanından koparak teşkil olunan *Cennet, Âraf, Cehennem* buradadır.

d — Spatyom 2. Aşaması ve Şuurlu - İdrâkli İmajinasyon

Bundan sonra ikinci aşama gelir. Fakat bunu birinciden kesin bir hudutla ayırmamak lâzımdır. Esasen tabiatta keskin hudutların olmadığını, herşeyin birbirine tatlı eğimlerle intikal ettiğini evvelce de söylemiştik. Bütün bu Spatyom devreleri, binlerce nüans içinde birbirine tedricen dönüşür.

İkinci aşamada da imajinatif kreasyon devam eder ve hatta evvelkine oranla artar bile. Fakat, bu, ilk aşamadaki gibi kendiliğinden olma değildir, yani *ruh burada imajinatif faaliyetlerindeki iradesini müdriktir*. Demek bu aşamadaki ruhlar, etraflarındaki objelerin nerden geldiklerini, evrim dereceleri oranında az çok bilirler. *Ve kendi imajinatif kreasyonlarıyla başkalarından gelmiş imajları, gene evrim dereceleri oranında birbirinden ayırt edebilirler.* Fakat demin dediğim gibi, bu işlerdeki şuurluluk hâli yavaş yavaş ve müterakki bir şekilde gelişir. Meselâ birinciden, ikinci aşamaya, ancak uzun bir zaman sonra güçlükle geçebilen geri bir Spatyom varlığında, daha çok birinci aşamadaki nitelikler sahneye hakim olur. İlk zamanlardaki şuursuzluk hâli pek az değişikliğe uğramıştır; bulanık ve bulutlu

hâl pek az değişmiş olarak devam eder. *Hattâ bazılarında ara sıra yarı berraklaşan idrâkin devamı, bir şimşek müddeti kadar gelip geçici olur.* Ve böyle ruhlar, Spatyom hayatının belki mühim bir kısmını ve belki de hepsini bu hâlde geçirirler. Bunların hâli, dünyada, ne yaptığını, ne olduğunu bilmeden rastgele yaşar gibi görünen bir sürü basit ve ilkel insanların hâline benzer. Demek ki, bu insanlar da, birinci aşamadakiler gibi yüksek varlıklar tarafından himaye görecek ve desteklenecekler dir. *Misaller bize gösteriyor ki, bilhassa bu mertebeden yukarı çıkamayan Spatyom sakinlerinin, oradaki hayatları oldukça kısa sürmektedir. Ve bunlar daha yukarılara, yani ikinci ve üçüncü aşamalara çıkamadan tekrar üç buutlu yoğun dünyalara inerler.* Zira bunlar Spatyomda, oranın icaplarına uygun bir şekilde kendilerini tatmin edici hayatı kurmak için lüzumlu olan ruhî kazançlardan mahrumdurlar ve bunu temin edecek olan yer, *yoğun maddeler âlemi*'dir. Ruhlar burada karşılaşacakları hadiselerle ve hadiselerden elde edecekleri bilgi ve görgülerle öbür âlemdeki yüksek hayatlarını kurmaya yarayan unsurları elde etmiş olurlar. Bu sebepten dolayı, ruhlar, kendilerine lüzumlu olan bu unsurları toplamak için tekrar maddeye bağlanmak zaruretinde kalırlar ki, bu da bir takım *arzular, içgüdüler* vasıtasıyla gerçekleşme imkânını bulur.

Sırası gelmişken şunu söyleyelim ki, her vakit tekrarladığımız gibi biz, arzuları ve içgüdüleri bu bakımdan; bir gaye değil, başka gayelerin gerçekleşmesine yarayan bir vasıta olarak kabûl ediyoruz. Fakat buradaki vasıtalarla gayeler, birbirine o kadar sık bir surette bağlıdır ki, biraz dikkat etmezsek bunlardan birini diğerinin yerine koymak hatasına düşmüş oluruz. Bunu şuna benzetebiliriz: Şehvetli arzular, birçok fenalıkların anası olabilir; buna göre bu arzu ruh için bir geri-

lik sayılabilir ve ondan kurtulmak da bir gaye telâkki edilebilir. İşte böyle bir düşünce hatalıdır. Zira insanı hakikaten birçok fena yollara sevkedebilen bu arzu, baştan savılması lâzım gelen birşey değildir, *çünkü o, dünyadaki jenerasyon* (nesil üretme) *kanununun gerçekleşmesini temine yarayacak en kudretli bir uyaran ve bir vasıtadır.* Bu vasıta ile ruhların dünyaya, bir takım tecrübeler geçirmek üzere inmesi mümkün olacaktır. *Yeter ki bu vasıta iyi kullanılmış olsun!..* İşte bu vasıtaların iyi kullanılıp kullanılmaması ruhun tecrübe hayatını kuracak ve o hayatın neticelerini tayin edecektir.

Gene misaller bize gösteriyor ki, *dünyada iken bilhassa ahlâkî, ruhî bilgilerle, sanatla, güzellikle ve iyi hareketlerle etken olarak manevî varlıklarını kıymetlendirmemiş ve bu sahada hiçbir cehit sarfına lüzum görmemiş olanlar, vakitlerini sadece maddî zevkleri peşinde koşarak geçirenler, Spatyom'un bu geri varlıklarını oluşturmaktadırlar.* Fakat bu hâli asla bir ceza mahiyetinde değil, büyük nedensellik (illiyet) kanununun bir gereği olarak kabûl etmek icabeder. Zira dünyada iken yalnız midesini şişirmekten ve etlerinin zevkini tatmin etmeğe çalışmaktan başka bir iş yapmamış olanlar, şüphesiz bu vasıtaların temin ettiği gayeleri unutmuşlar ve kendilerini yüksek âlemlere hazırlayacak olan bu vasıtalardan istifade edememişlerdir. *Ve bunun neticesi olarak onların dünyaya gelmiş olmaları, yarı yarıya boşuna gitmiştir.* Spatyom hayatında bu vasıtalar yoktur. Dünyadaki bu vasıtalar ruhları ancak Spatyom hayatına hazırlamaya yararlar. Bu vasıtaları dünyada iken *gaye* zannederek ona göre hareket edenler, Spatyom'a, elleri bomboş olarak değilse bile, pek az bir [spiritüel] sermaye ile dönerler. Böylece, onların evvelce kendilerini dünyaya sevkeden eski durumlarına aşa-

ğı yukarı benzer bir durum içine tekrar düşmeleri doğaldır.

Diğer taraftan, ikinci aşamanın bütün icaplarına uyabilecek kadar yükselmiş olan ruhlar, bir müddet burada kalırlar ve buranın sonsuz güzellik ve iyilik imkânlarından istifade ederek mutlu bir [spatyomsal] hayat geçirirler. *Burası şuurlu bir imajinatif kreasyon âlemi*'dir. Fakat bu şuurluluk hâli, en iptidaî bir dereceden başlayarak, nedensellik (illiyet) prensibine göre yükselmek üzere tedricen gelişir. Buradaki ruhlar hem kendilerinin, hem de başka ruhların muayyen yükseltici maksatlarla kurmuş oldukları hadiselerde ve bu hadiseler kompleksinden oluşmuş çeşit çeşit âlemlerde yaşarlar. Burası adeta bir mütalâa yeridir, bir tatbikat sahasıdır. Ruhlar, üç buutlu yoğun maddeler âleminde görmüş, geçirmiş oldukları hadiselerin burada tatbikatını bilerek yaparlar ve bu suretle kazanmış oldukları etkinlik kudretlerinin derecesini denemek imkânını elde ederler. Yani ruhlar bilhassa son enkarnasyonlarında görmüş ve içinde yaşamış oldukları hadiseleri, kudretleri nispetinde ve onlardan istifade edebildikleri kadar Spatyom'da başka kombinezonlar ve yeni oluşumlar içinde tekrar kurarlar ve onlar üzerinde kabiliyetleri derecesine göre az çok yüzeysel veya az çok derin faaliyetler gösterirler. (10)

Spatyom'un her safhasındaki ruhlar, imajinatif faaliyette bulunurlar. Ve bu faaliyet Spatyom'daki son derece seyyal ve işlek maddeler vasıtasıyla ve onlar üzerinde gerçekleştirilir. Ruhlar bu maddeleri bilerek veya bilmeyerek istedikleri şekle, kabiliyetleri nispetinde sokabilirler (11). Ve bu şekilleri gene kabiliyetleri nispetinde istedikleri kadar yaşatabilirler. Fakat bunlar ilk hatıra gelebileceği gibi, kaprisle yapılan manâsız ve lüzumsuz şeyler değildir. *Bu mesai, ruhun Madde Kâina-*

ti'ndaki kudretlerini arttıracak bilgi ve görgüyü tatbik sahasına çıkarmak için yapılır. Ancak bu işte ruh, muvaffakiyetini görür ve gösterebilirse, o zaman yaşamış olduğu madde âlemlerine hakim bir duruma girmiş ve orada bir daha enkarne olmaya lüzum kalmadan, bir takım İlâhi Kanunlar'ı tatbike memur *Yüksek Varlıklar* arasına karışmış olur. (12)

Görülüyor ki, dünyada iken, içinde, çoğu kere körü körüne yaşanılan hadiselerin tatbikatı, Spatyom'da yapılır ve ruhlar bunlardan ne dereceye kadar istifade etmiş olduklarını, ancak *Spatyom'daki tatbikat sahasına* geçtikten sonra görüp takdir edebilirler ve alacakları neticeye göre, ya tekrar dünyalara geri dönerler veya daha yüksek mıntıkalarda da gelişmek için yollarına devam ederler.

Ruhlar evvela şuursuzca, sonra da gittikçe gelişen bir şuur haliyle ikinci aşamadaki bu imajinatif faaliyetlerinde yeter derecede mükemmelleştikten sonra, *üçüncü merhale*'ye girerler. Fakat tekrar ediyorum, bu yürüyüş, keskin hudutları aşarak değil, muhtelif zamanlarda, muhtelif dünyalara girip çıkmalarla, bir çok tecrübeler geçirmekle ve bu tecrübelerden istifadeyi temin için bir çok cehitler sarfetmekle yavaş yavaş meydana gelir. Ve bir insanın dört yaşından seksen yaşına girinceye kadar belirsizce yükselen hayatı gibi, bu yükseliş de belirsizce olur.

e — Spatyom 3. Aşaması ve İlâhi Kanunlar'a Nüfuz

Üçüncü aşamaya bir nedensellik (causalite) âlemi diyebiliriz. Zira bu dereceye ermiş olan ruhlar, kendileri veya başkaları tarafından yapılan işlerin mahiyetlerini araştırmaya ve bu yoldan Kâinat'ı idare eden *Büyük Sebeb*'e idrâklerini biraz daha yaklaştırmaya aday bir duruma girmiş bulunurlar. Burada geçen hayat daha

çok bir düşünce (kontemplasyon) [13] hayatıdır; fakat bunu bizim anladığımız manada cansız ve pasif bir düşünme ve murakabe hâliyle bir tutmamak lâzımdır. Buradaki düşünceye dalınmış (kontemplatif) hayat, baştan başa bir faaliyettir. Burada ruh, milyarlar ve milyarlarca seneden beri geçirmiş olduğu [14] hayatının bütün gözlemlerini inceden inceye tetkik ederek, onların neticelerinden edindiği bilgilerle en yüksek hudut hatlarında dolaştığı üç buutlu âlemi idare eden *İlâhi Kanunlar*'ın hikmetine nüfuz etmeye çalışır. Zira o, artık üç buutlu âlemin eprövlerine veda etmek yolundadır. Geçmiş gözlemlerin bu tetkiki, bizim düşünebildiğimiz kadar basit bir iş değildir. Burada *pratik* ve *teorik* bütün faaliyet mevcuttur. Biz buradaki varlıkları üç buutlu idrâk âleminin en son haddinde kabûl ediyoruz. Ve zannediyoruz ki, *bu aşama üç buutlu realitelerin bütün icaplarını idrâk etmiş ve onların sebep-sonuç zinciri halinde birbirini takibeden halkalarının esrarına nüfuz etmiş varlıkların meskenidir.* Buradaki varlıkların enkarnasyonları belki bizim lâyıkıyla takdir edemeyeceğimiz yüksek sebepler altında meydana gelebilir. Ve bunların Spatyom'daki meşguliyetleri, bizim bugünkü aklî sahamıza ya hiç girmez veya pek çok noksan olarak girebilir.

Fakat ne olursa olsun, Spatyom'un bütün bu merhalelerindeki varlıklar, üç buutlu idrâkten kendilerini kurtaramamışlardır. Renkler, şekiller hep üç buuta ait şeylerdir; duygular, düşünceler, telâkkiler hep üç buutlu realitelerin tesiri altındadır. Acaba bu aşama ruh hayatının son aşaması olabilir mi?..

Şüphesiz hayır! İdrâkimizin son aşamasını oluşturan bu mıntıkalardan sonra ruhların nasıl ve ne suretle olduğunu tayinden katiyetle aciz bulunduğumuz bir *geçişle*, daha yüksek buutlu bir âleme intikal ettik-

lerini, şimdiye kadar almış olduğumuz tebliğlerin tetkiki neticesinde, kabûl etmek zorundayız.

Bu âleme biz, *dört buutlu âlem* diyoruz.

Buradaki varlıkların, artık, bizim üç buutlu dünyalarımızla doğrudan doğruya bağlılığı kalmamıştır. Ve onların bu dünyalarda enkarne olmaları hem mümkün değildir, hem de buna lüzum yoktur. (6) Artık onlar başka bir âlemin, başka kanunları altında ve başka realiteleri içinde yaşayan ve ebedî yükselmesine devam eden başka Varlıkları'dır. Ve o mıntıka bizim bütün kabiliyetlerimizin son bulduğu bir yerdir. Fakat bu yer bize göre öyle bir sondur ki, Yaradılış'ın ebedî ve ezelî varlığı içinde belki henüz bir başlangıç bile olamaz!.. (15)

2. BÖLÜM

SPATYOM YAŞAMI VE SPATYOM ÖTESİ

«Sorarlar, tabii sizin gibi isterler. Vereceğimiz nisbette, kadir olduğumuz kadar herkese her yere dağıtırız. Fakat bu öyle bir kanunu mahsus tahtında ki, size söylemek mümkün olsa hayretler içinde kalırsınız. Meselâ uçmağa yakın yahut tahayyülünüze yakın bir vüs'at deryası ve her imkân aynı zamanda arzu ile beraber. Neyi isterseniz o oluyor. Ne söylerseniz o işitiliyor. Ne olursa haberdarsınız. Ne yaparlarsa yapsın, herkesin her yerdeki vibrasyonu herkesçe malûm.»

16-17/1/1948.. **Mustafa Molla**... (Yüksek Rehber Ruh)

a — Spatyom Hayatının Çeşitli Varyeteleri

Ruhların olgunluk dereceleriyle Spatyom'daki durumları arasında çok büyük münasebetler vardır. Bu münasebetler, ruhların oradaki açık görüşlülükleri, geniş anlayışları, eylemler ve hareketlerinde geniş bir şuura sahip bulunmaları üzerinde ortaya çıkar. Tekrar dünyaya inmek, hem de süratle inmek ihtiyacı, Spatyom'un birçok geri varlıklarında *tahammül edilmez bir eğilim halinde* mevcut bulunur. Dünyanın maddî arzularını tatmin edememek hırsı, oradaki bu ruhların hakikî işkencesi olur. Uzun zamandan beri aç kalmış bir kedinin mutfağa koşması gibi, bunlar da âdeta şuursuz bir zorlanmanın tesiriyle dünyaya çekilirler ([16]). İşte ruhların daha yüksek Spatyom mıntıkalarına çıkamaması da gene bu düşük seviyeli ilcalar (zorlamalar) yüzündendir. Şu halde böyle ruhlar için az çok uzun süren birinci merhaleyi müteakip, ihtiraslarını tatmine yarayacak yoğun mıntakalara inmek tabiî bir zaruret

hâlini alır. Fakat Ruhun bu ilcalarını, bu aşağı çekici duygularını *illet* (sebep) değil, *netice* olarak kabûl etmek lâzım gelir. Aksi takdirde bazı Spiritüalistlerin düştüğü hatalara düşmek tehlikesi hasıl olur.

Fakat diğer kısım ruhlar daha vardır ki, muhtelif evrim süreçlerini takip ettikten sonra, dünya ile bağlarını çözmüş veya adamakıllı gevşetmiş bir hâle gelmiş bulunurlar. Dünyanın fizik ve sosyolojik şartları, bunlardan birincilere hiçbir şey öğretmeyecek, ikincilere de pek az şeyler öğretebilecektir. İşte bu ruhlar Spatyom'daki ilk aşamaları atlattıktan sonra, evrim dereceleri nispetinde, diğer daha yüksek merhalelere ulaşırlar. Bu merhalelerde de, birincide olduğu gibi *imajinatif faaliyetler* vardır; fakat bunun evvelkinden farkı, buradaki faaliyetlerin şuurlu ve bilerek, maksatlı bir surette yapılmış olmasıdır. Bu sebepten dolayı, bu derecedeki ruhların kendileri için olduğu gibi, başkalarını yükselmek için de yüklendikleri bir takım vazifeleri, hizmetleri vardır. ([17])

Spatyom hayatı sonsuzdur. Bizim tasavvur edebildiğimiz ve tasavvur edemediğimiz her şeyin olması, orada mümkündür. Bu hususta bir çok incelemeler yapılmış ve eserler yazılmış olmakla beraber eksiklerimiz daha pek çoktur.

b — Spatyom'un İlk Aşaması'nı Geçen Ruhlar

Şimdi ilk Spatyom merhalesini takibeden anlara ait hayat hakkında bazı mütalâaları ve bazı tebliğleri vereceğim. İlk sözü çok samimî olarak tanıdığım Kardesist Spiritlerden Léon Denis'ye bırakıyorum:

Léon Denis... (Rehber Ruh)

«Faziletli bir ruh, ihtiraslarını yenip zafer ve ıstırap vasıtası olan sefil bedenini bıraktıktan sonra, sonsuzluk içinde yükselir. Ve Spatyom'daki kardeşlerine kavuşur. O, dayanılamaz bir kuvvetin tesiriyle

ahengin ve ihtişamın bulunduğu mıntıkalarda dolaşır... O, kendisini arza bağlayan zincirin koptuğunu, mesafeleri kavramak kabiliyetinin arttığını, hududu olmayan boşluklara daldığını, âlemlerin yörüngelerini aşıp gittiğini görmekten dolayı ne büyük hafiflik, ne tatlı sevinç duyar!..

«... Dünya çirkinliğinin yerine lâtif şekillerde, seyyale halinde bir beden, şeffaf, parlak, idealleşmiş bir insan şekli (formu) ortaya çıkar. Ruh dünyada sevdiklerini orada bulur. Onlar sanki kendisini bekliyor gibidirler. Onlarla serbestçe görüşür... Evvelce beraber yürüyerek kendisiyle beraber acılar çekmiş olan, son enkarnasyonunun kendisinden ayırdığı sevgililere kavuşur. Beraberce ak ve kara günler geçirdiği, beraberce ağladığı ve ıstırap çektiği herkesle karşılaşır. Bütün hatıralarının o andan itibaren uyanmasıyla, onun duyduğu mutluluğu tasvir etmek mümkün olmaz... İç duygularını örten kalın örtü [olan] ağır manto yırtılınca, onun idrâki yüzlerce misli artar. Onun için ne hudutlar, ne de sınırlı ufuklar kalır.

«Geri ruhlar için sessiz ve soğuk olan bu sonsuzluk [hâli] onun karşısında canlanır... Maddeden soyunmuş [soyutlanmış, arınmış] ruh, yavaş yavaş esirin (eteriğin) tatlı titreşimlerini duyar. Göksel kolonilerden inmiş ince ahenkleri idrâk eder... O, sükût içinde çınlayan âlemlerin bu şarkısına, sonsuzluğun bu sesine, kendinden geçinceye kadar nüfuz eder. Ve onları tadar. Huşû ve heyecan içinde esîr dalgalarında yüzer. Seyyal ve hareketli ruhlardan oluşmuş kalabalığın derin yerlerine girer. Âlemlerin doğuşlarına iştirak eder. Onların yüzeylerinde hayatın doğuşunu ve büyüyüşünü görür. Onları dolduran beşeriyetin gelişmesini takibeder. Ve bu manzara karşısında o, her yerdeki faaliyetin, hareketin, hayatın; Kâinat'ta bir düzen dahilinde [18] birleştiğini görür.» [19]

Ruhlar bir defa teşevvüş hâlinden [20] kurtulduktan sonra, muhitlerine ve kendilerinin Spatyom'la olan münasebetlerine karşı yavaş yavaş şuur seviyesi artan bir ilgi duymaya başlarlar. Bu hâl, onların, Spatyom'daki hakikî durumlarını kendilerine belirtmeye başladığı bir merhaledir.

İşte biz bunu izafi olarak üç buutlu Spatyom'un orta bir merhalesi addediyoruz.

c — Spatyom'un İkinci Aşaması'na Geçen Ruhlar

Birinci merhaleden orta merhaleye kadar geçen zamanın uzunluğu, ruhun olgunluk derecesine, ihtiyaçla-

rına ve bir takım şartlara tâbidir. Ve ruhlar bu zamanı doğru olarak tayin etmekten aciz bulunurlar. (21) Bu yolda araştırmalar yapan bütün Spiritüalist bilim adamlarının vardıkları neticeler birdir. Her ciddi araştırıcı Spatyom'un bir köşesi hakkında, bizi aydınlatıcı gözlemler ortaya koymuştur. Okültizm üstadlarından *Papus*'un aşağıda bir kısmını naklettiğimiz gözlemi, Spatyom'un yaklaşık olarak orta merhalesine ait ruh hayatı hakkında kıymetli bilgiler veriyor. Bu parçalar, teşevvüş devresini bitirmiş bir ruhun, ikinci merhalede karşılaşacağı ilk sürprizlerden bir kısmını çok açık ve çok güzel bir ifade ile bize öğretmektedir. Hattâ yalnız bunları okumakla bile Spatyom'un bu merhalesinin başlangıcı hakkında etraflı bir bilgiye sahip olmak mümkündür.

Papus... (Rehber Ruh)

«Ne zamandanberi ölmüş bulunuyorum?..

«Bunu bilmiyorum... Yalnız bir tür yarı şuurlu letarji hâlinin bu zamana kadar devam ettiğini kesin bir şekilde hatırlıyorum... Kaba maddî organlarımın hangi yüksek hikmetle ortadan kalktığını anlıyorum. Zira onlar, varlığımdan fışkıran şiddetli ışığa, ne vasıta olabilirlerdi, ne de tahammül edebilirlerdi. Bedenim tamamen ışıklıydı. Fakat o, dünyadaki bedenimin şeklini hemen hemen tamamiyle muhafaza etmişti. Bununla beraber, bedenimden yayınlanır bir halde çıkan ışık, henüz zayıftır. Zira ben [bu] **yeni hâlimde, yeni doğmaktayım...**

«Hamdolsun ki dünyada iken geliştirmiş olduğum iradem, yeni spatyomsal organizmamın hakiki bir iticisi oldu. Ve buradaki tüm hareketlerim, iradî faaliyetlerim sonucu meydana geliyordu. Gerçekten hareket işi ani oluyordu. Ve bu âlemin her hangi bir yerine gitmek arzusuyla yapılan ufak bir irade darbesi, ani olarak orada bulunmayı mümkün kılıyordu. Bu suretle, hareket noktasıyla buluşma noktası arasında intikalin mevcut olmaması, bir dünya insanının en güç kavrayabileceği duygulardan biridir. Ben enkarne olduğum zaman, rüyada yeryüzü kırlarında uçardım. Böylece rüyada havada uçarken alınmış duygular, buradaki ani yer değiştirmelerden elde edilen mutluluk hakkında ancak kaba bir fikir verebilir.

«Bu yeni hâlimde dokunma duygusu ortadan tamamiyle kalkmıştır. Bir ağacın en küçük ayrıntısını kavramak için dikkati ona doğru çevirmek kâfi geliyor. Eğer kaba bir ifadeye cesaret edebilirsem, derim ki, ben görüşümle dokunuyorum. Bu garip âlemde ışık ile hava, organlarımızın ihtiyacı olan yegâne gıdadırlar... Dokunma duyusunda olduğu gibi, tatma duyusu da ortadan kalkmıştır. Aynı zamanda [burada] faydasız olan midenin gereksiz hale gelmesiyle bedenimiz hafifçe bir şekil değişikliğine de uğramıştır... Görme duyusu değişmiştir. Eşyanın doğrudan doğruya ışığına nüfuz ederek onların gizlisini görmek melekesi ortaya çıkmıştır. Fakat benim en çok hoşuma giden ve aynı zamanda beni ürküten şey, başkaları [bir fikir göndermeyi] istediği zaman, onların düşüncelerini işitmek melekesidir. Bu, benim için yepyeni bir melekedir... Dünya üzerinde iken karanlıkta kalan sezgiler (intuitions), burada o kadar kuvvetli bir halde belirmişlerdir ki, bu yoldan meydana gelen iç duyguları, hemen hemen bizim günlük hayatımızın duyuruşları halindedir.

«Biraz da müessiriyet organlarımdan bahsedeceğim... Yeryüzünde iken ben, muhitimde dört tarzda etkinlik gösterebilirdim. Yürümekle, (bacaklar), hareketle (kollar), sözle (gırtlak), bakışla (gözler). Dokunma [burada] kaybolmuştur. Burada yürümek yoktur. Hareket özel bir surette şeklini değiştirmiştir. Eğer ben bir noktaya tesir etmek istersem, oradaki herhangi bir objeye, yerimi değiştirmeden kollarımı uzatmam kâfi gelir. O anda parmaklarımdan renkli bir takım hatlar çıkmaya başlıyor. Ve o objenin yayınladığı ışık ile karışıyor... Burada bakış bir stimule edicidir. Ve herşey bakışla hareket haline giriyor... Fakat benim yeni melekelerimin arasında en iyisi ve hemen hemen ilâhi olanı, bir fikri, kelâmla, hakiki bir varlık haline koyabilmektir... Eğer bir fikir bana güzel gelirse onun canlanmasını söylemem kâfi geliyor. Ve bu fikir derhal benim yayınladığım ışıktan bir miktarını alarak, geçici olarak bir beden haline giriyor ve bana o şekilde görünüyor. Bu işlem hafif bir yorgunlukla paralel oluyor. Fakat dünyadaki kaba maddelerden, hatta masa gibi bayağı bir şekli meydana getirmek için sarfedilen zahmetli yorgunlukla mukayese edilince buradaki bu kadar boş bir işi yapmak için sarfedilen bu emeğin, hiçbir ehemmiyeti kalmaz... Fakat herbirimiz tarafından yaratılan bu canlı şekiller [düşünce formları] gelip geçicidir. Ve sizin uykunuza karşılık bir şekilde, bizim geçirdiğimiz tatlı bir letarji halinden sonra bu yaratılmış şekillerin artık mevcut olmadığını görürüz.» (22)

Bu ifadelerden açıkça anlıyoruz ki ruh, zamanını tâyin edemediği bir teşevvüş halini müteakip, muhitiy-

le olan münasebetlerini anlamaya başlıyor ve oradaki durumunu dünyadakiyle mukayese edebilecek bir hâle geliyor. Bundan başka yarı karanlık bir bilgi ile oradaki imajinatif kabiliyetlerine ait faaliyetlerini de takdir edebiliyor. Fakat [üstteki tebliği veren] ruhun dediği gibi, bu merhaledeki imajinatif yaratıları yapabilen ruhlar, vücuda getirdikleri eserleri uzun zaman yaşatabilecek kadar kuvvetli ve ileride, [ileri düzeyde] değildirler. Bunun sebebi de açıktır. *Ruhların vücuda getirdikleri imajlar, onların bilerek veya bilmeyerek dikkat ve duygularını bu imajlar üzerinde, teksif edebildikleri müddetçe mevcut olabilirler.* Halbuki [üstteki tebliği veren] ruhun da söylediği gibi, bu merhalede böyle bir imajinatif faaliyet az çok bir yorgunlukla birlikte oluyor ve bu da bir *dinlenme* ihtiyacını ruhta meydana getiriyor. İşte, dikkatini, oluşturduğu imajlardan ayırmakla paralel olan bu *«letarji»* anında, elbette imajlar derhal dağılıyor. Gelecek bir misaldeki İncil [Kitabı] hikâyesi, bu hâdiseyi daha canlı olarak gösterecektir. Nitekim aşağıda *Oryantal* imzasıyla tebliğ veren diğer bir ruh da bu istirahat ve uyku hallerinden bahsetmektedir. Halbuki Spatyom'un daha ilerideki merhalelerine doğru, yükselmiş ruhlarda, böyle yorgunluk ve dinlenme ihtiyacı kalmamıştır. Çünkü bu ihtiyaç daha ziyade maddî'dir. Ve perisprinin (23) henüz kâfi derecede yoğun maddî hâlinden kurtulamamış olmasının bir neticesidir. Ruhlar evrimleştikçe perisprileri incelecek, suptilleşecek ve o nisbette de maddelere mahsus olan yorulma ve dinlenme (24) ihtiyacından uzak kalacaktır. Esasen teşevvüş halinden yeni kurtulduğunu söyleyen ve henüz ikinci merhalenin özelliklerini tamamiyle edi nememiş olan bir ruhun, bu halde bulunacağını da pek tabiî görmek lâzım gelir. Bununla beraber, muhitini az çok anlayabilecek bir duruma girmiş bu ruhun Spat-

yom'daki ikinci merhalenin ilk safhalarına ait ifadeler, bize çok kıymetli şeyler öğretici mahiyettedir. Bu mıntıkalardaki Spatyom manzaraları hakkında da, aynı ruhun verdiği tafsilâtı gözden geçirmeyi faydalı görüyoruz

Oryantal... (Rehber Ruh)

«Dünya üzerinde herşey yarımyamalak aydınlık bir fon üzerinde, karanlık görünür. Dünya ışığı, cisimlerin çeperlerine çarparak onların şekillerini ve renklerini gösterir. Burada ise herşey aydınlıktır. Bu [spatyomsal] ışığın fonu, koyu mavidir. Ve her objenin, her varlığın, kendisine mahsus bir ışığı vardır... Bu anda ben, ayaklarımın altında hafif küçük ışıklar görüyorum. Bunların renkleri belirgindir. Bunlar bizim maden yığınlarımız ve taşlarımızdır. Bunların aralarından bir çok nurlu saplar yükseliyor. Bu saplar türlü türlü renkleriyle ve renk şiddetleri birbirinden farklı, çiçekleriyle birbirinden ayrı olan binbir türlü bitkiye aittir. Arasıra şimşek süratiyle bir böcek geçiyor... Bir varlık, evrim merhalesinde ne kadar yükselmiş ise, onun yaydığı ışık o kadar şiddetli olur. Bu sebepten dolayı buradan bir insan geçse ışığının şiddetiyle bütün tabiat aydınlanır. Fakat onun iradesi, gidişini, yol alışını bir müddet yavaşlatmazsa, bu aydınlık şimşek süratiyle olup biter. Zira evvelce söylediğim gibi, bizim yer değiştirmemizin ani olmasına karşılık, şunu da bilmeniz lâzımdır ki, biz irademizle gidiş hızımızı yavaşlatabiliriz. Ve o zaman Spatyom'da irademizle âdeta uçar gibi yavaşça yer değiştiririz. Anlatmakta olduğumuz çayırımıza dönelim: Bu çayırın etrafı geniş bir ormanla çevrilmiştir. Ve bu ormanın büyük bitkisel ışıkları, benim önümde uzanıp gidiyor. Başımın üzerindeki koyu esirî (eterik) denizin, seyyaleden dalgaları yuvarlanıyor. Ve bizim bütün âlemimiz bu engin denizle çevrilmiştir, ki dünyanın havasından çok daha hafif olmasına rağmen, bu denizin dalgaları henüz maddelikten kâfi derecede kurtulamamış olanları sürükleyecek kadar dehşetlidir. Bizleri dünyasal âlemden ayıran budur. Ve bizim ruhsal âlemimizin en geri varlıkları bunun içinde yüzer... Dünyadaki bazı enkarne [bedenli] ruhlarla görüşmek için bizim yaptığımız bütün cehitlere karşı koyan, gene bu [esirî] müthiş cereyanlardır. (25)

«Ey sevgili çocuğum, ben misli az görülmüş şiddette bir arzu ile ve aynı zamanda yapabildiğim kadar bir dua ile, sana kavuşabildim. Fakat bu astral cereyan gittikçe şiddetleniyor. Ve artık kaybolmaya mecbur kalıyorum. Dua et ve bekle gene geleceğim.» (22)

Bu ifadeler bir gerçektir. Ve diğer kaynaklardan alınanlara tamamiyle uygundur. Bunlardan anlaşılıyor ki, Spatyom'un az çok kesif (yoğun) bir merhalesinde, bizim fizikoşimik maddelerimizin, daha çok seyyal, birer modeli vardır ([26]). Ve ruhlar daha yüksekçe bir idrâk içinde Spatyom'un bu merhalesinde de, dünyadaki hayatlarını andıran muhitleri bulabilirler. Fakat bu merhale de geçicidir ve ruhun hayatında bir gaye değildir. Biz buna, dünya hayatına pek yakın bir âlem nazarıyla bakabiliriz. Fakat buradan geçmek zarureti hepimiz için vardır. ([27])

Bu ruhun bahsettiği *«müthiş esîr dalgaları»*nın bizim tarafımızdan duyulamaması, onlarla doğrudan doğruya alâkası bulunmayan fizik bedenimizin, kalkan [zırh] gibi, ruhumuzu muhafaza etmesinden ileri gelir. Bu bedenden kurtulup, seyyal olan perispri ile kalınca, perisprinin yoğunluğu nisbetinde bu dalgalar bize de az çok yoğun bir halde varlıklarını şüphesiz hissettireceklerdir ([28]). Bu fikirleri hazmedemeyenlere ve doğal kabûl edemeyecek kadar dünyamızın fizikoşimik maddeleri içinde boğulup kalmış olanlara karşı bu âlemlerin mütalâa kapıları kapanmış olacaktır.

Şimdi *«Oriental»* imzasıyla bazı mühim tebliğler vermiş olan diğer bir ruhun, gene Spatyom'un aynı [ikinci] merhalesine ait tebliğlerinden birkaç parçasını yazacağız. Okuyucularım aynı konunun başka bir ifade ile izah edildiğini göreceklerdir. Fakat bu ifadelerde, evvelkine nazaran biraz daha genişlik ve şümullülük vardır:

Oriental... (Rehber Ruh)

«Doğan ve batan güneşli sonsuz dünyalarda yapıcılıkta bulunarak yaşamaya davet olunan ve içinde bulunduğu dünyayı mütalâa eden serbest varlığın ulaştığı zirvelere kadar yükselelim.

«İstirahat anlarında, onun görüşü çok yukarılara yükselir. Hattâ gelecek hadiseleri bile evvelden görebilecek kadar yükselir. Evet, dezenkarne [bedenini terkeden ruh] istirahate kavuşur. Fakat o, içinde yaşadığı seyyalelerle münasebetli olan bir istirahate kavuşur. Hattâ o, bu hûşû vaktini bekler ve arar. Spatyom (supra - terrien) varlığının uykusu, bir ölüm benzeri olan uyuşmak değildir. Onun uykusu esnasında, perisprisi, âtıl bir beden gibi terkedilmiş değildir. Ruh yükseldikçe onun zarfı da o nisbette ince, nazik ve elle tutulmaz bir hâl alır. Perisprital tabaka, onu, yani onun içsel düşüncesini daha az ağırlaştırır. Ve sideryenin (27) organları ne kadar az ağır olursa, onun uykusu da o kadar şuurlu olur...

«Öbür âlemin, bedeni incelmiş bu sakini, bütün titreşimleri, bütün tesirleri duyar. Ve onun görüşü, bedeninin her tarafına aynı zamanda ayrılır. Tıpkı dünyada degaje olmuş somnambül'ün gözüyle değil, ruhuyla görmesi gibi.

«Evet Spatyomda sideryen uyur, fakat bu uyku izafidir. Bu, bir istirahattir. Ne kadar yüksek olursa olsun, o da sizin gibi hatıralarında yaşar. Enkarne insan gibi o da kendi kendine dalar ve kendi varlığını tetkik eder. Fizik yorgunluk onun için sözkonusu olmaksızın, o, uyuduğu halde uyanıktır. Onun rüyası, hemen hemen uyanık halde gibi cereyan eder. İstirahat halinde o, dışarıyı görmez. Fakat bizzat kendini görür. Bununla beraber Spatyom varlığı bazen, bazı hadiseleri unutabilir. Sizin yersel varlığınızda bile ayrıntılarını unuttuğunuz şeyler gibi, o da büyük mazisinden bazı şeyleri unutabilir. Arada şu fark var ki, sizin unuttuğunuz şeyleri hatırlamanız gayri mümkün olduğu halde o, unuttuğu şeyi kendisinde daima bulabilir. Onun görüşü daha uzundur, düşüncesi daha derindir. O, kendi ruhunu açık bir kitap gibi okur, bütün varlıklarında, geçmişin bütün pratiklerini (30) görür. Ruh ne kadar yaşa ve ne kadar gençliğe malik ise, yani onun kuvveti ve güzelliği ne kadar fazla ise mazisi sonsuz istikbalinin ufuklarını o kadar fazla genişletecektir.....

«Spatyomda da bir Doğu vardır (31). Orada öyle bir an vardır ki, o zaman gökler binlerce güneşi kucaklar. Orada da âlemlerin ve nebülöz nehirlerinin akışı vardır. Ve sideryen, nurlarla donatılmış olduğu halde, renkleri gökkuşağının renkleriyle mukayese edilemeyen binbir lemâ'nın (pırıltının) içine gömülür. Onların sideral şekilleri ve bedenlerinin muhtelif kısımları sihirli nüanslarla değişir, ahenkli renklere bürünür. Bundan daha güzel, daha tatlı birşey yoktur! Doğu güneşinde, mavi gök bütün berraklığı ile görünür. Orada elmas, yakut, zümrüt renkleri akseder. Fakat insanlar için meçhul olan bu renkler

birer hârikadır. Orada herşey renktir, herşey bir güzelliktir. Herşey sihirdir. Ah!.. Bunları söyleyebilmek için kelime yoktur! Onları ancak Spatyom diliyle tarif etmek mümkün olur. Ve ben bu dili, bu dildeki kelimeleri, şimdi vasıta olarak kullandığım medyomun beyniyle size nakletmeye muktedir olamıyorum... Ve siz de bunları anlayamıyorsunuz. Zira, lisan, sizin icat ettiğiniz şeydir. Bizim kullandığımız lisanı ise, siz, ancak burada anlayabilirsiniz... Ruhun hayatı asla durmaz, ruhun dünyada olduğu gibi, gıdası vardır. Onun yegâne gıdası evrimdir. İlerlemeksizin hiçbir şey olmaz. Sizin, dünyada, daha iyi olmasını öğrendiğiniz gibi; zekânızı genişlettiğiniz, hikmette ve sevgide büyüdüğünüz gibi, Spatyom'un sakini de faaliyetler gösterir. Şundan emin olunuz ki, Kâinat'ın büyük kadrosu içindeki (etüd edilmesi konusu, kabil olmayan şey olarak) evrimi takibetmek yolundaki çalışmalar, birbirine benzer. Hiç şüphesiz ki sizler için bir hamlede bütün hakikatleri, bütün ilimleri öğrenmek mümkün olmaz. Fakat sizin bir çok enkarnasyonlarınız size bunları yavaş yavaş temin eder. (32)

Yalnız burada [tebliğin başlarında] bahsi geçen *uyku* halini, bir iki misal evvelkinde söylenen *uyku* haliyle bir tutmamalıdır. Evvelkinde *letarjik* bir halden bahsediliyordu; bu da aşağı yukarı bir *uyuşukluk* halidir. Halbuki burada, ruhun, kendi içinde yaşaması faaliyeti vardır ve bu da *imajinatif* bir hayattır. Demek, ruhlar, Spatyom'un bir merhalesinde, arzu ve bilgileri altında geçmişlerini görürler ve mazinin her hangi bir safhasında hâlen yaşıyormuş gibi yaşarlar (33). Ekminezi halinin mütalâası, bizi, ruhların bu hayatına alıştırır. Zira Ekminezi yolu ile biz aynı hâli süjelerde oluşturabiliriz (34).

Spatyom hayatı hakkında çok şey okumakla, çok şey görmek ve dinlemekle ve okunan, görülen, dinlenen şeylerin hakikî mânalarını iyi anlamaya çalışmakla bir fikir elde etmek mümkün olur. Fakat, nihayeti olmayan bir hayatın bilgisi de sonsuz olacağından, Spatyom hakkındaki bilgiler ne kadar çok olursa olsun, gene noksan kalmaya mahkûmdur ve her zaman ona, *yeni bir bilgi,*

sürprizlerle dolu *yeni bir gözlem* ilâve etmek mümkün olacaktır. Bu suretle, geniş bir konu üzerinde az çok açık bir fikir edinmek mümkün olur. Aşağıdaki misal, Spatyom'un gene aşağı yukarı *orta merhalelerine* [ikinci aşama'ya] ait bir hayatı tasvir eden tebliğin bazı parçalarıdır ve bizi başka bir bakımdan Spatyom hayatı hakkında aydınlatmaktadır

... (Rehber Ruh)

«Yeryüzünde insanın üç türlü hayatı vardır:
a — Sosyal hayatı.
b — Özel hayatı.
c — Gizli hayatı.
a — Sosyal hayat, maddi meşguliyetlere aittir.
b — Özel hayat, aile hayatına aittir.
c — Gizli hayat, varlığın yalnız kendi vicdanına aittir.

«Spatyom sakinlerinin hayatı [bazı bakımlardan] **sizinkine benzer. Spatyom varlıklarının da aile hayatı vardır. Onlar da sizin gibi toplum halinde yaşarlar. Birbirine karşı feragat içinde davranışta bulunurlar. Ve olgunluk derecelerine göre, birbiriyle kaynaşırlar... Spatyom'da hakikî müebbet aileler vardır. Orada da dünyada olduğu gibi iş anları vardır. Orada da yapılan iyi hareketlerden sonra tatlı istirahat anları vardır. Çünkü diğerlerine nazaran daha büyük zahmetler içinde bulunan dezenkarneler** [bedensiz ruhlar] **vardır. Ve geride kalanları kurtarmaya çalışan diğer dezenkarneler vardır. Orada feragat, her saat, her an mevcuttur. Fakat bütün bu mücadele ile geçen anlardan sonra ve bir vazifeden sonra ruhlar ellerini birbirine uzatırlar... Spatyom sakinleri arasında mahrem hayat da vardır. Çünkü ruhlar birbirine karışmış bir halde değildirler. Onlar yükselmek için birbirinden ayrı olarak muhtelif şekillerden geçmişlerdir. Ve onların ilerlemelerine yardım eden âlemler, ayrı âlemler olmuştur. Her varlığın evrimi aynı tarzda meydana gelmemiştir. Uzun ve zahmetli bir çalışmadan sonra ruhlar, birbiriyle birleşmek için, aynı yolu takip etmemişlerdir (35)... Aynı bir bitki, aynı bir çiçek olmamışlardır. Aynı dikenler tarafından iğnelenmemişlerdir. Ve hepsi aynı güzelliği görmemiştir. Bununla beraber, onlar öbür âlemde birbirini bulunca toplu bir ahenk teşkil ederler. Muhtelif duygular, muhtelif görüşler, muhtelif kazançlar birleşir. Ve her zekâ öğrenmiş olduğu şeyi başkasına getirir...**

«Spatyom sakini de kabahatler yapabilir. O, bir vazifeden vaz geçebilir, himaye ettiği kimseyi terk edebilir (36). Ve kendisinin meydan vermemeye muvaffak olabildiği fena bir tesir altında; himaye etmesi lâzım geldiği varlığın durgunluğuna göz yummuş olabilir, diğer faziletkâr bir varlığı kırabilir.

«Mahrem Spatyomsal hayatta gizli bir hayat, bizzat sizin kendi hayatınız vardır. Orada siz kendinizle karşı karşıyasınız. Ve hiçbir kardeşiniz oraya giremez. Böylece Spatyom'da her evrim derecesinde bulunan ruhların, kendilerinden daha yüksek olanlardan başkasının nüfuz edemeyeceği bir perde ile örtülü mahrem hayatı vardır.» (37)

«*Bir Brahma*» imzasıyla başka bir tebliğ veren [diğer bir] ruhun ifadesi de yukardakilerle alâkadardır:

Bir Brahma... (Rehber Ruh)

«Dünyanın [bir] ailesi, daima [spatyomsal] ruhani ailenin aynısı olamaz. Biz bazen, dünyada, bize yabancı [olan] bir aile içinde enkarne olmak üzere Spatyom'daki sevdiklerimizi terkediyoruz. Ve belki de orada [dünyada] ihtiyacımız olan sempatiyi bulamıyoruz. Çünkü, Spatyom'daki aile bağları, sevgiden yapılmıştır. Ben burada hissî bir aşktan bahsetmiyorum. Bu âlemde gördüğümüz ve anladığımız sevgiden, bir sevgi - seyyale (amour - fluide) den bahsediyorum. Bu, öyle kuvvetli bir bağdır ki, varlıklar birbirinden bir ebediyet içinde dahi ayrılmış olsalar, bu bağ kopmaz. Ve onlar daima birbirini bulacaklarından emindirler.

«Yabancı bir [dünyasal] aile içine, sevgiyi öğretmek ve kendi sevgisi seviyesine onları yükseltmek için inilir. Sevgi kudretlidir. O, sevenin etrafını kuşatır ve bir kuvvet, bir nur, sevişen varlıkları ıslah eder, yükseltir, güzelleştirir.

«Spatyom'da sevgililerini terketmek fedakârlığında bulunmuş bir kimse [dünyaya doğduktan sonra] onları [spatyomdaki sevdiklerini] tamamiyle terketmiş değildir. Geceleyin o, sevdiklerini bulur (38). Fakat gündüzleri kendisini ezen ve acılara sevkeden dünya üzerindeki kapanına tekrar dönmeye şüphesiz mecburdur. Ve burada [dünyada] o, bazen kendileri ile yaşamakta olduğu insanların okşayışlarından bile ıstırap duyar. Fakat sabır lâzımdır. Diğerlerine karşı beslenen ve kendisine karşı beslenmiş olan antipatilerle mücadele etmek lâzımdır. Sebat lâzımdır, fakat nefse teslim olmak değil! Bu kelimenin [nefse teslimiyetin] asla yeri olmamalıdır. Mücadelede devama yarayan cesarete ve sebata mâlik olmalıdır, mücadeleden vaz geçirtecek teslimiyete değil! Sebat, sevgi ile olmalıdır. Zira Spatyom'un sevgisi bir zevk ise, dünyanın sevgisi bir ıstıraptır.» (39)

Okuyucularımızın, şüphesiz dikkatlerinden kaçmamış olan bir şey vardır: Orta merhaledeki Spatyom hayatına dair buraya kadar vermiş olduğumuz misallerde, yeni yeni beliren bazı hususiyetler görünüyor. Meselâ, ilk zamanlarda yalnız kuru bir imajinatif faaliyetten bahsedilirken müteakip tebliğlerde, yavaş yavaş *sevgiden* ve *güzelliklerden* bahsedilmeye de başlanıyor. Bu hâl, şüphesiz, ruhların tedricen yükselmiş olmalarıyla alâkadardır. Binaenaleyh, Spatyom'un her merhalesinde birbirine belirsiz nüanslar içinde geçen *derece farkları* vardır. Herşeyin büyük bir gayeye yönelik olduğu düşünülünce, Spatyom'da ortaya çıkan yeni melekelerin de böyle sevgi ve güzelliğe doğru gelişim gösteren bir yürüyüş takibetmesini tabiî görmek icabeder. Vasıtalar, yavaş yavaş gayelerin teminine araç olacaktır. Hiçbir faaliyet boşuna olmadığı gibi, ruhun, yüksek imajinatif kurucu faaliyetleri de kuru ve boş bir şey değildir. Onun sevgiye, güzelliğe ve kim bilir daha nelere yarayan tarafları vardır.

Aşağıda vereceğimiz diğer misal, Spatyom'daki estetik duyguların gelişmesine ve oraların güzelliklerine temas etmektedir:

... (Rehber Ruh)

«Spatyom varlıkları az çok ışınımlara maliktirler. Onların bakışları, evrim derecelerine göre Kâinat'ın içindeki şeyler hakkında [o şe/-lere] az çok nüfuz [etme] kabiliyetine mâliktir. Hakiki ilerleme, sadece iyi olmaya bağlı değildir. Bu iyiliğe; faziletleri, kaliteleri ve mütalâa, (düşünce) plânında kazanılmış bilgileri ilâve etmek lâzımdır. Bunlardan anlarsınız ki, sizin enkarnasyonlarınız, sonradan bizim aramıza döndüğünüz zaman göreceğiniz ilk vizyonu muhakeme etmeye, duymaya, öğrenmeye ve bu yolda çalışmaya sizi hazırlamak için mutlaka zaruri olan bir evrim yoludur. Ve sizin, Spatyom'da göreceğiniz işlere nispeten, hiç derecesinde olan dünyadaki işleriniz, ne kadar küçük olursa olsun, öbür âlemde önünüze konacak her şeyi daha iyi kavramanız için zekânızı genişletmeye yarayacaktır. Bu kavrayış kudreti, ilerlemiş ruhların, nurunu ve güzelliğini teşkil eder.

«Ey insanlar!... Siz yeryüzünde hakikî güzelliğe malik olunabileceğine inanır mısınız?..

«Bir insan yüzünde toplanmış olan güzellik, yalnız fizik güzellik değildir. O yüzde iyilik ve ilim parlaklığının, hikmet berraklığının ifadeleri de vardır. Özet olarak ilerlemeye karşı bu kadar asî olan bu dünyanın en mütekâmil zekâsında gördüğümüz güzellik, küçük bir ruh kıvılcımını, hakikaten güzel, nurlu ve bir güneş gibi parlak bir ruh haline getirinceye kadar, binlerce ve binlerce asırlar geçirmiş olan varlıkların güzelliği yanında, hiç bir şey değildir. Siz ilerlemenin bu doruklarına geldiğiniz vakit göreceksiniz ki, dünyanızda hayran olduğunuz bütün güzellikler; hudutsuz kemâl (olgunluk) sahasında tezahür eden sideryenlerin seyyalevî yüzlerindeki çekici ifadelerin yanında pek az bir şey olur ([40]). Oh..· Bu çekiciliği nitelemek benim için mümkün değildir. Ancak şu kadar söyleyebilirim ki, tatlı bir iyilikle dolu bir bakışı, sakin ve kuvvetli bir ifadeyi ve bütün yüzden fışkıran nurlu bir şeyi [ışınımı] tasavvur ediniz!...

«Ey beşerin zâfı!... Yeryüzünde güzel görünmekle öğünüldüğü zaman, Spatyom'dakiler bu öğünme hakkında nasıl mülâhazalarda bulunuyorlar bilseniz!» ([41])

Spatyom'un, mütalâasında bulunduğumuz bu orta merhaleleri [olan ikinci aşama] hakkında bazı diğer bilgileri topluca Léon Denis'in aşağıdaki sözlerinde bulabilirsiniz:

Léon Denis... (Rehber Ruh)

«..... Nihayet bir gün gelir ki, ruh, dünyadaki seyahatlerini bitirmiş olarak temiz bir halde ruhanî hayata girer. Orada fenalık, karanlık ve hata yoktur. Ve son maddî tesirler orada sönmüştür. Orada eski zamanın endişeleri ve acıları yerine sükûnet, huzur ve derin bir emniyet hâkim olmuştur. Orada ruh, [dünyasal] tecrübelerinin son haddine varmıştır. Artık o, bir daha [dünyasal] ıstırap çekmiyeceğinden emindir... Aydınlanmış, sebatkâr ve tatlı ruhların ortasında yaşadığını hissetmek ne kadar hoş bir şeydir! Hiç bir şeyin koparamıyacağı sevgi bağlarıyla onlara bağlanmak, onların ilhamlarına, meşgalelerine, zevklerine iştirak etmek ve keza onlar tarafından anlaşılmış olduğunu, desteklendiğini, sevildiğini duymak ve ölümden kurtulduğunu, asırların değiştiremeyeceği bir gençliğe kavuştuğunu bilmek ne kadar mestedici bir şeydir!...

«Yüksek mıntıkalar, bütün sanatların ilham aldığı, mükemmel ve

ideal bir güzelliğin vatanıdırlar... Yüksek ruh için sanat, bir çok yönleriyle bir duadır. Ebedî Prensibe yapılmış bir ibadettir.

«Bizzat seyyalevî olan ruh, Spatyom'un seyyalelerine tesir eder. Onun kudretli iradesi, bu seyyaleleri birleştirir. Ve arzusuna göre tertipler, kendi gayesine uygun bir tarzda, onlara, renkler ve şekiller verir..... Esirî mıntıkalarda ruhanî bayramlar vardır (42). Nur içinde parlayan temiz ruhlar, oralarda aileler halinde guruplanırlar. Dünyanın akortsuz gürültülerine karşılık, tatlı bir armoni onları büyüler... Sayısız bir kalabalık halinde bulunan bu ruhlar, birbirini tanır ve aralarında sevişir. Ölümle kesilmiş olan maddî hayattaki sevgi bağları, bir daha kopmamak üzere tekrar kurulur.

«Bu sevişen ruhlar Spatyom'un muhtelif noktalarından, muhtelif yüksek âlemlerden gelerek toplanırlar. İfa etmiş oldukları vazifelerin, işlerin neticeleri hakkında, birbirine tebligatta bulunurlar. Ve başarılarından dolayı birbirini tebrik ederler. Güç işlerde birbirine yardım ederler. Bu nezaket kazanmış olan ruhların arasına, hiçbir ikiyüzlülük, hiçbir kıskançlık duygusu sızamaz. İlâhi elçilerden talimat alan ve daha çok yükselmek için vazifeler kabûl eden bu ruh topluluklarında sevgi, itimat ve samimiyet hâkimdir. Bunlardan bazıları, milletlerin ve dünyaların evrimine ve ilerlemesine nezarette bulunmayı üstlerine alırlar, diğerleri feragatle maddî dünyalarda enkarne olurlar ve bütün insanları ilimde ve ahlâkta aydınlatırlar (43). Diğer bir kısmı da enkarne insanlara bağlanarak yol gösterici ve hami sıfatıyla onları maddî varlıklarının haşin yollarında doğum anından ölüm anına kadar ve bir çok hayatlarda takibederler ve bu işlerden himaye görenlerin haberi olmaz... (44).

«Bu ruhlardan biri bir küçük kardeşinin himayesini bir defa üzerine aldıktan sonra, ne kadar dostça bir istekle onu destekler ve ne kadar büyük bir sevinçle onun muvaffakiyetlerini karşılar ve önüne geçemediği sukûtların (duraksamaların) karşısında ne kadar derin acılar duyar!...

«Ruhlar arasında sınıflar vardır; bu sınıflanmanın dayandığı esas, çalışmakla ve ıstırapla elde edilmiş meziyetlerdir...» (45)

Şimdi Spatyom'un bu merhalesine [yani ikinci aşama'ya] ait en son sözü, evvelce okuyucularıma takdim etmiş olduğum sayın dezenkarne dostlarımızdan Albert Pauchard'a bırakıyorum (46). Bu mesajın dikkatlice okunmasıyla, ruhların Spatyom mıntıkalarında üç buut telâkkisinin doruklarına doğru tedricen nasıl yükseldikleri anlaşılabilir:

Albert Pauchard... (Rehber Ruh)

«İlk zamanlarımla şimdiki zamanlarım arasındaki fark, imajinatif kreasyon'un başlangıçlarda irade dışı olarak yapılması, şimdi ise istikametini iyi almış bir irade ile yapılmış olmasıdır. Bu, tedricen öğreniliyor. Etrafımda rastgeldiğim insanlarda da vaziyet, böyledir.» (47)

Büyük bir realiteyi ifade eden bu fikri, yanlış bir istikamette kabûl edilmesi endişesiyle kendi açımızdan biraz açıklama zorunluğu meydana geliyor.

Evvelden beri söylediğimiz gibi, Spatyom hayatının imajinasyon ürünü sahnelerinin mevcudiyetini, Pauchard, çok güzel bir ifade ile burada tekrarlamış oluyor. Ancak, iradesiz bir imajinasyonun mümkün olmayacağını biz kendi hususî çalışmalarımız neticesinde, rehberlerimizin tebliğlerinden öğrenmiş bulunuyoruz. Bu bilgilerin bir realiteyi ifade ettiğini, bir çok tetkiklerden sonra da anlamış ve kabûl etmişizdir. Sırası gelmişken burada da Üstad'ımızdan almış olduğumuz bu konudaki bazı tebliğlerden bir iki tanesini yazmayı faydalı gördük.

Üstad... (Yüksek Rehber Ruh)... 1936

«İmajinasyon (tahayyül) irade ile başlar, irade ile biter... Spontane (kendiliğinden) olan imajinasyonlar da gene hakikatte ruhun iradesiyle olur. Demin söylediğim gibi, imajinasyon irade ile başlar, irade ile biter; bu irade sizin nazarınızda her zaman aşikâr olmasa bile hakikatte mevcuttur.» (48)

İradesiz bir tahayyül sözkonusu olamaz. Fakat imajinatif (tahayyülî) bir faaliyette iradenin her vakit aşikâr olması da şart değildir. Bazen bu irade, tahayyül eden varlık için gizli kalabilir. İşte Pauchard'ın irade dışı telâkki ettiği tahayyülü biz bu türden bir tahayyül olarak kabûl ediyoruz. Şu halde buna irade dışı imajinasyon demekten ziyade, bize göre, kendiliğinden imajinasyon demek daha doğru olur. (49)

Hakikaten bir çoklarımızın böyle kendiliğinden bir

tahayyülle yaptığı işler çoktur. Bu işlerin kendi tarafımızdan yapıldığını çoğumuz bilmeyiz. Öbür âleme geçen ruhlar da böyledir. Ruhların ilk Spatyom adımlarında bilmeden vücude getirmiş oldukları imajların çoğu, şüphesiz kendi eserleridir. Ve bunlar şüphesiz kendi iradeleriyle olmuştur. Fakat bu iradeden onların haberi olmadığı için imajların nerden geldiğini bilmezler ve onlara objektif kıymetler verirler. (50)

Dünyamızda, iradenin, her vakit şuur sahasında görünmediğini söylemiştik. Bu fikri daha iyi kavramak için bazı misaller bulabiliriz.

Hayvanlardaki irade bu misallerin başında gelir. Bir hayvan, iradesiyle herhangi bir işi yaptığı halde onun bu iradesinden haberi yoktur. Hatta hayvanların iradesi hakkındaki şuursuzluğuna bakarak, bir çoklarımız, onlardaki iradenin mevcudiyetini bile inkâr etmişizdir.

Fakat bize bu hususta en iyi fikir verecek olan gene insanlara ait gizli irade tezahürlerinden alınmış misallerdir. Çok dikkate değer bu ruh haletini, Pauchard'ın diğer bir tebliği açıkça izah etmektedir. Bu tebliğde sözkonusu küçük S. Papa, Pauchard ve arkadaşlarının dostlarından olup, Pauchard'dan sonra Spatyom'a geçmiş bir zattır, ki tebliğ bu küçük S. Papa'nın Spatyom'a geçişinden üç gün sonraki hayatına aittir.

Albert Pauchard... (Rehber Ruh)

«Küçük S. Papa'yı mı soruyorsunuz?... Ben ona hemen hemen değişmesinden sonra rastladım. Ona dair size bazı şeyler söylemek isterim. Çünkü bu işte, oldukça eğlenceli bir hikâye vardır.

«Ben onun intikâli anını duymadım. Ancak küçük S. Papa beni gelip kendisi buldu. Onun mesut, fakat gösterişli bir tavrı vardı. Redingotu ile, silindir şapkasıyla, ceketinde çiçeği ile ve elinde küçük İncili ile arz-ı endam ediyordu. Birbirimize rastlamaktan çok memnun olmuştuk. Ben:

«— Pekâlâ Küçük S. Papa, dedim. Buraya geldiğinizden dolayı memnun musunuz?

«— Evet! Tabii, dedi. Eşime kavuştum. Sizi aramak istiyordum ve... İşte tesadüfen size rastgeldim.

«Ben, bu karşılaşmamızda tesadüf olmadığını, benim, onun arzusunu derhal duyduğumu kendisine izah ettim. Gençleşmiş bir halde bulunmasından dolayı kendisine koplimanlarımı sundum. Fakat, niçin böyle debdebeli bir kıyafette bulunduğunu kendisinden sorduğum zaman bana: Böyle bir âlemde hiç şüphesiz en iyi tarzda giyinmesi lâzım geldiğini söyledi.! **Özetle, bir müddet beraberce iyi bir vakit geçirdikten sonra ben, tekrar görüşelim diye kendisinden ayrılacağım sırada o, elindeki İncilinin kaybolduğunu gördü. O sırada İncilini düşünmediği için kaybetmişti. Buna çok canı sıkıldı. Fakat ben, İncilini boş yere aradığını söyledim. Çünkü burada bir şeyi aramak, onun mevcut olmadığını düşünmek ve bu suretle onun olmamasını neticelendirmektir. Ona dedim ki:**

«— Kendi kendinize İncilinizin elinizde bulunduğunu söyleyiniz o, elinizde olacaktır.

«O, benim şaka söylediğimi zannetti ve:

«— Uzun zamandanberi ahrette olduğunuz halde siz hep aynı Pauchard'sınız! **dedi. Ben:**

«— Fakat işte, İnciliniz elinizde duruyor, **dedim.**

«Eline baktı, hakikaten doğru idi.»[51]

Burada küçük S. Papa'nm elindeki İncili, redingotu ve silindir şapkası, hep kendisi tarafından meydana getirilmiş şeylerdir. Fakat o, bunun henüz farkında değildir. Zira o, henüz Spatyom'un ilk merhalesinde [birinci aşama'da] yaşamaktadır. Nitekim Pauchard'ın ihtarı üzerine bilmeden yaptığı bir irade [darbesi] ile [imajinatif olarak] İncilini tekrar meydana getirmiştir.

Fakat ruhlar, Spatyom'un bu ilk merhalesini geçtikten sonra, şuurlarında bir berraklık peyda olmaya (ortaya çıkmaya) başlar. Ve o zaman *şuurlu bir irade* ile çalışarak, tahayyüllerini ve onların neticelerini idrâk ederler. İşte, Pauchard'ın bahsettiği müteakip safhalardaki, *istikametini iyi almış bir irade ile yapılan imajinatif kreasyon*'u budur.

Birinci halde ruhta bir teşevvüş vardır; ruh, [Spatyom'da, çevresindeki] dış âlemi dolduran bütün hâdise-

lerin, kendisinden veya bazen de başkalarından gelmiş imajlar olduğunu fark edemez. Olaya göre, bu, onun için bir ızdırap veya bir haz kaynağı olabilir. (52) Cennet ve cehennem yaşamları böyle oluşur.

İkincisinde ise ruh, gerek kendisinin ve gerek başkalarının evrimini temin etmek için bilerek ve iyice ayarlayarak bir takım imajlar oluşturur. Ve bu meleke, onun yükseklik derecesiyle orantılı olarak artar.

Çok önemli gördüğümüz bu ruh hâlini daha yakından tetkik etmek için, okuyucularımıza kitabımızın (53) tahayyül bahsini mütalâa etmelerini tavsiye ederiz.

Bu izahtan sonra Pauchard'm sözlerine devam ediyoruz:

Albert Pauchard... (Rehber Ruh)

«..... Etrafımda manzara ve aynı zamanda binalar görüyorum. Evet, hatta kiliseler, fabrikalar, kimya laboratuvarları, kereste dükkânları... görüyorum. Fakat bütün bunlar o tarzda bir nura gark olmuş haldedirler ki, ben bu hâli ancak semavî deyimiyle ifade edebilirim. Buradaki eşya dışardan aydınlanmış değildir. Aydınlık, onların kendilerinde vardır. Ve onlar kendiliğinden ışık saçıyorlar. Burada her varlık, her şey, ışık içinde ışıktır, karanlıkları aydınlatan, karanlık içinde bir ışık değildir. Arıyorum, fakat size nasıl daha iyi bir izah yapabileceğimi bilmiyorum.

«Bu hâl, izahın yokluğundan değil, şunu göz önünde iyi tutmalı ki, sizin dünyaya ait varlığınızın sınırlı olmasından ileri gelmektedir....

«Ben demin laboratuvarlardan, fabrikalardan ve inşa tezgâhlarından bahsettim. Bu, şunu anlatır ki, burada herkes kendi idealini ifade etmek ve dünyaya ait ideallerini gerçekleştirmek imkânına maliktir. O, ne beyin, ne de dış şartların sınırlı çerçevesi arasında mahsur değildir. Onun telâkkisi, nuranî bir şekilde ifade edilir ve kendiliğinden şekil alır.» (54)

Kıymetli kardeşimizin sözünü gene keseceğiz; çünkü ifadenin açıklığı, güzelliği ve [Spatyom'a ait bu] en büyük realiteyi bu kadar canlı bir tarzda anlatmış olması üzerinde biraz durmadan geçmek mümkün değildir

Pauchard'ın dediği gibi Spatyom hayatının öyle bir

merhalesi vardır ki, oradaki ruhlar bilerek bir takım eşyayı, şekilleri (—hatta mekanizmasını anlamaya lüzum görmeksizin—) vücude getirirler. Bu, ilk zamanlarda bahsettiğimiz, şuursuz faaliyetlerden başka bir iştir. Burada Pauchard'ın bahsettiği tezgâhlar, fabrikalar vb. hep *ruhların tahayyül melekesi'ni kullanarak oluşturdukları şeyler*'dir. Ve bunların kurulmasında hem kendilerinin, hem de diğer varlıkların türlü türlü faydalanmaları gayesi vardır.

Esasen Spatyom'da olduğu gibi Kâinat'taki her maddî şekil, *İlâhi Kanunlar*'ın icaplarına uygun bir halde, ruhlar tarafından meydana getirilir. Hatta şunu söylemekten çekinmeyiz ki, *muazzam maddî dünyalar dahi böylece kurulmuş ve böylece yaşamakta devam edegelmiştir* (55); ancak bu kadar yüksek kudretlere sahip ruhlar, hiç şüphesiz ne tatbikî, ne de nazarî tetkik sahamıza girebilecek mıntıkalarda değildirler. Ruhların Spatyom'da kurdukları şeyler, çok kısa veya çok uzun ömürlü olabilir. Bu müddet bir kaç saniyeden, bize göre bir ebediyet olan milyarlarca senelere kadar sürebilir. (56) Bu işlerin kurulmasında hâkim [olan] bütün gaye, ruhların mükemmelleşmeleri için lüzumlu vasıtaların hazırlanmış olmasına dayalıdır. Her ruh, tabiatın bu muazzam işinde kendi kudreti derecesine göre işçilik vazifesini az çok bir muvaffakiyetle yapmaya çalışır.

Burada Mutlak'a ait Yaradılış bahsi ile bu söylediğimiz teşkil etme, kurma hâdisesini, hâşa, birbirine karıştırmamak lâzımdır. Bir şeyi yoktan var etmek başkadır, mevcuda şekil vermek başkadır. Bizim [*ilk*] *Yaradılış* hakkında hiç bir bilgimiz olamaz ve bu hususta bir tek söz bile söylemek kabiliyetinde değiliz. Zira biz yokluğu idrâk edemeyiz ki, ondan ortaya çıkan varlıklardan bahsedebilelim. Bizim cılız idrâkimize, yokluk kavramı hiç bir vakit giremez. Ve biz yokluktan hiç bir

mâna çıkaramayız. Hatta gelişigüzel bir yokluğu kabûl etmek bile, gene bir varlığı kabûl etmekle müsavi olur. Yokluğu aklımız almayınca [*İlk*] *Yaradılış*'tan bahsetmek abes bir iş olur.

Büyük ve henüz tanımadığımız ruhların, milyarlarca asırlar payidar olan muazzam dünyaları, baş döndürücü büyüklükteki nebülözleri teşkil etmelerini, yaratma tâbiriyle ifade etmek tamamiyle uydurma bir söz olur. Zira bunların hiç birisi yoktan var edilmiş değildir. Hepsi maddelerin evrimlerini tâyin eden *İlâhi Kanunlar*'dan istifade edilerek, ruhlar tarafından ve esasen mevcut olan maddelerden vücude getirilmiş teşekküllerdir ([57]). Bu fikrimi bir misal ile daha iyi anlatabilirim:

Bir heykel, heykeltraşın eseridir. Fakat bu, onun yoktan var ettiği bir şey değildir. Ancak mevcut eşyaya kendi imajinatif faaliyetiyle vermiş olduğu bir şekildir. Bir sanatkârın böyle bir çamur parçasını alıp ondan bir heykel vücuda getirmesiyle aklımızın ermediği yüksek ruh mertebelerine varmış dev gibi ruhların, esir maddeleri'ni bilmediğimiz yüksek kabiliyetleriyle bir araya toplayarak bir dünyayı vücuda getirmesi ([58]) ve onu uzun zaman yaşatabilmesi arasında fark yoktur. Bunların ikisi de eserlerini yoktan var etmiş değildirler. Esasen mevcut olan maddeleri onlar muayyen maksatlara göre bir araya toplamışlar ve şekillendirmişlerdir. Böyle basit ve yalnız yaratıklara mahsus ameliyeyi hiç bir yaratıkla nispeti sözkonusu olmayan Mutlak Yaratıcı'ya izafe etmek, O'nun hakkındaki duygu ve bilgi noksanından ileri gelmiş bir hatadır.

Bahsimizi biraz taşan bu yorumları yukardaki fikirlerimizin yanlış anlaşılmaması için kısaca yazdıktan sonra Pauchard'ın tebligatına devam ediyoruz:

Albert Pauchard... (Rehber Ruh)

«..... Arzu ve iç çekişleri (Aspirations), **bizim âlemimize mahsus maddede kendine has gerçekleşmesini otomatikman temin eder. Burada sizdeki gibi, ona mâni olacak ağır ve dayanıklı hiç bir madde yoktur. Bu şunu da sonuçlandırır ki, bu işlemde, aklın** (intellect) **müşterek müdahalesi o kadar zaruri değildir.**

«Bir an gelir ki, o zaman eşyanın seyri esnasında bu imajinatif kreasyon imkânları tükenir; bu takdirde diğer bir arzu belirir; bu da onun nasıl ve niçin olduğunu anlamak arzusudur [59].

«İşte bu noktada mantâl faaliyete kayılmış olur.... Benim burada etrafımı kaplayan muhitle münasebetlerim tamamen bu son faaliyet şeklindedir. Zira ben, sözkonusu bu iki âlemin hududunda bulunuyorum. Bunlar iç duygusu (sentiment) **ve akıl** (intellect) **âlemleridir ki, siz buralara astrâi ve mantâl diyorsunuz.»** [60]

d — Spatyom'un Üçüncü Aşaması'na Geçen Ruhlar

Teozoflarca uzun uzadıya tasniflere tabi tutulan astrâl ve mantâl plânların şemasına Pauchard şu iki cümle içinde belirgin olarak çizivermiştir. Beden bahsinde [60]münakaşasını yaptığımız gibi burada da bu münasebetle tekrar ediyoruz ki, Spatyom'da ayrı ayrı bedenler giyerek veya çıkararak, [içine] girilecek, birbirinden bıçakla kesilmiş gibi ayrı plânlar [vasatlar] yoktur; fakat ruhun evrimi ve faaliyetlerinin tezahür zeminleri vardır.

Demek ki, A. Pauchard'ın son ifadesinden de anlaşıldığı gibi, üç buutlu Spatyom telâkkisinin son merhalelerinde [üçüncü aşama'da] *eşyanın sebebini ve oluş hâllerini araştırmak işi başlıyor.* Nitekim aynı hakikati L. Denis aşağıdaki cümlelerle ifade etmektedir: «.... *Ondan sonra, nihayetsiz eseri mütalâa etmek, temaşa ve tebcil etmek, her yerde adaleti, güzelliği, semavî iyiliği tanımak ve onlarla birleşmek, yüksek ruhları vazifelerinde ve hizmetlerinde takibetmek ve daima daima yeni hazlara, yeni çalışmalara ve bizi bekleyen terakkile-*

re doğru yükseleceğini anlamak. İşte ebedî hayat budur.» (61)

Fakat bir an gelir ki, ruhların, üç buutlu âlemdeki görgü ve tecrübesi yeterli doygunluğa ulaşır ve o zaman onlarda, daha yüksek bir âlemin icapları içinde yaşamak ihtiyacı başgösterir. Zira bu dereceye gelmiş ruhların telâkkilerinde esaslı değişmeler olmuştur. Üç buutlu maddî dünyaların realiteleri bu incelmiş ve yükselmiş telâkkiler karşısında tatminkâr olmaktan çok uzak kalmıştır. İşte ruh halinde husule gelen bu esaslı değişme, ruhların üç buutlu âlemden başka bir âleme intikalini zorunlu kılar. Evvelce de söylediğimiz gibi, biz bu âleme bile bile, yanlış olarak dört buutlu âlem (62) demek zorunda kalıyoruz. Bu âleme geçen ruhların hayatı, bizim idrâkimizden derhal siliniyor. Zira oralarda, bizim düşünebildiğimiz ve anlayabildiğimiz mânada ne *şekil*, ne *renk* ve ne de *obje* mevcuttur.

Fakat böyle yüksek âlemler hakkında bilgi edinebilmemizin mümkün olmadığını kabul etmekle beraber, o Kâinat'ın üç buutlu âlemimizdeki bazı yansımalarını, çok güçlükle de olsa bir duygu halinde bize duyuran bazı tebliğlerden faydalanarak duyabilmeye çalışıyoruz.

3. BÖLÜM

DÖRT BOYUTLU ÂLEM'İN EŞİĞİNDE

Ünlü Sovyet düşünürü P. D. Ouspensky, «Evrenin Yeni Bir Modeli» (A New Model of the Universe, New York, Vintage Books, 1971) adlı kitabında, Sovyet bilim adamı ve devrimcisi N.A. Morosoff'un **Sovremenny Mir** dergisinde yayımlanmış olan bir mektubundan şu satırları aktarmaktadır:

«... [Üç boyutlu dünyanın varlıkları olan] sizler, [iki boyutlu bir düzlem dünyasının varlıklarının] gözlerinde, teologların ve metafizikçilerin bizlere bahsettikleri o Doğaüstü Varlıklar'a benzer bir şekilde, her şeye kaadir varlıklar — daha yüksek bir âlemin sakinleri olacaksınız.

«Şimdi, eğer bu iki dünyadan, yani düzlem dünyası ile içinde yaşadığımız [üç boyutlu] dünyadan ayrı olarak, bizimkine üstün olan 'dört boyutlu bir âlem'in mevcut olduğunu varsayarsak, aynen bizler bir düzlem [dünyasının] sakinlerine göre ne isek, bu dört boyutlu âlemin sakinlerinin de bize göre tamamıyla aynı şekilde [üstün] oldukları açıkça ortaya çıkacaktır. Dört boyutlu âlemin varlıkları da, dördüncü ya da bir diğer yüksek boyut üzerinde hareket ederek, istedikleri zaman aynı beklenmedik şekillerde aramızda tezahür etmeli ve dünyamızdan kaybolmalıdırlar.»

a — Yaratan, Yaratılanlar ve 4 Boyutlu Âlem

Spatyomun (dünya ahretinin), *1. Merhalesi* ve *2. Merhaleleri*'nden, idrâkimizin, son olarak, ancak şöyle böyle kavrayabileceği *3. Merhalesi* ve onun da ardından hiçbir şekilde (bazı şeyler bildirilmedikçe) bilemeyeceğimiz 4-Boyutlu âlem gelmektedir. 4-Boyutlu Âlem'in üstünde ise Üst Kâinat vardır.

Buradaki [yani 4-Boyutlu âlemdeki] varlıkların artık bizim üç buutlu dünyalarımızla doğrudan doğruya bağlılığı kalmamıştır. Ve onların bu dünyalarda enkarne olmaları (doğmaları) hem mümkün değildir hem de buna lüzum yoktur. Artık onlar başka bir âlemin başka kanunları altında ve başka realiteleri içinde yaşıyan ve ebedî yükselmesinde devam eden başka varlıklardır. Ve o mıntıka bizim bütün kabiliyetlerimizin nihayet bulduğu bir yerdir. Fakat bu yer bize göre öyle

bir nihayettir ki, Yaradılış'ın ebedî ve ezelî varlığı içinde belki henüz bir başlangıç bile olamaz!...

Dört buutlu Kâinat'ın varlıkları insanlar için o kadar anlaşılmaz ve o kadar yükselmiş bir haldedirler ki, zaman zaman bunlarla ancak dolaylı olarak temas haline geçmek saadetini tatmış olan insanlar, bu Kâinat'ın Yüksek Varlıklarını, ulûhiyet derecesinde karşılamışlar ve tebcil etmişlerdir. Din tarihinde de gördüğümüz gibi, Allah'la görüştüğünü zannedenler veyahut kendilerine ulûhiyet vehmedenler, ya doğrudan doğruya duyulmuş veyahut başkaları tarafından anlatılmış bu Yüksek Âlemlerin Varlıkları ile vukua gelen dolaylı temasların tesiri altında kalmış olanlardır. Mutlak Yaratan kavramı ile kendi idrâki arasında aşılmaz uçurumlar bulunan beşerin, insanüstü varlıklara Allah'lık isnat etmelerini tabiî görmek lâzım gelir. Zira insanın Allah hakkındaki duygu ve düşüncesi, onun evrimi ile yükselir ve kıymetlenir.

Biz o kadar geriyiz, o kadar görgüsüz ve tecrübesiziz ki, en ideal bir düşünce ile bulabildiğimiz *İlâhi vasıflar, İlâhi kudret, İlâhi güzellik* ve İlâhi her şey, her kavram; Allah'a gitmek şöyle dursun, ebedî ve ezelî Kâinatlar içinde bir zerre dahî olmayan, fakat bizlere ebedî ve ezelî görünen yüksek buutlu âlemlerin henüz ilk merhalelerinde rastgeldiğimiz bir mahlûkta, bir ruhta takılıp kalıyor. Ve insanlar için bundan daha tabiî bir hâl olamaz. İnsan hiç bir vakit Yaratan olmadı ve hiç bir vakit de olmayacak... Esasen ezelde ve ebedde ruhlar ve diğer bütün nisbî varlıklar Allah olmadığı ve olmayacağı için Allah, Yaratan, ruhlar ve bütün varlıklar da yaratılan olmuşlardır. Bu iki kavramı, hangi mantık ve hangi sebeple olursa olsun birbirine karıştırmak gafletinde bulunanların bir delâlet içinde kaldıkları muhakkaktır. Kendimizi biraz riyazetle (63), biraz da tecerrüt (64) haliyle bir Allah hissedebilmemiz mümkündür. Fakat bu, görgü ve tecrübelerle kâfi derecede ol-

gunlaşmamış kör bir iman meselesi olur. Bu bakımdan bu hâli tabiî görmek kabildir. Bununla beraber bu hâl bir arızadır ve gelip geçecektir. Zira tekâmül vetiresi olan görgü ve tecrübe hayatı, insanı bir an bile fasıla vermeden önüne takıp sürükler ve bu sürükleniş, insan ruhunda saplanmış bir takım *dikenlerin, pürüzlerin* ve *arızaların* ruhtan sökülüp atılmasiyle neticelenir. İşte kurulduğu andan itibaren beşeriyetin mukadderatı bu olmuştu ve bu olacak!

b — 4 - Boyutlu Âlem Varlıkları ile Temaslar

Dört buutlu Kâinat'ın varlıklarına dair hiçbir bilgiye sahib olamayacağımızdan evvelce bahsetmiştik.

Biz evvelce de yazdığımız gibi (65) medyomumuz vasıtasıyla oradaki Yüksek Varlıklara ait hiç bir şekil görememiştik. Ve böyle bir şeklin orada mevcut olmadığını kendi ifadeleri ile belirtmişler ve bize istedikleri zaman maddeden bir hisse alarak görünebileceklerini de söylemişlerdi:

... **Üstad** (Yüksek Rehber Ruh)

«Bulunduğunuz bu plânda sizin göreceğiniz bir şekil yoktur. Vesaitinizle göremezsiniz. Buradakileri görememeniz, sizin vesaitinizin eksikliğinden ileri gelir. Çünkü siz yalnız görmek kavramı ile anlıyabiliyorsunuz. Halbuki tüm duyularınızla görmenizdir asıl görmek.

«Binaenaleyh, aşağı plânlarda [üç - boyutlu spatyom mıntıkalarında] **gördüğünüz tarzda bir şekil burada yoktur. Fakat biz istersek bu olabilir, zira biz, maddeyi yoğunlaştırarak size görünebiliriz.» (66)**

Bu sözlerden iyice anlıyoruz ki oradaki varlıkların bizdeki gibi şekilleri yoktur. Fakat onlar müessiriyet kudretlerini kullanarak maddelere istedikleri şekli verebilirler ve eğer herhangi bir maksatla bizim idrâk sahamıza girmek lüzumunu duyarlarsa o zaman maddelere bizim anlıyabileceğimiz şekilleri vererek bize görünebilirler. Biz buna lüzum görmediğimiz için (67) tecrübele-

rimizde bu nokta üzerinde ısrar etmedik. Zira bu görünüş ne kadar yüksek olursa olsun dört buutlu âlemin hakikî manzarasını bize vermeyecektir. Oralardaki bir varlığın bizim idrâk sahamıza düşmesi [inmesi], *muhakkak hakikî durumundan o nisbette ayrılmış olması demektir*. Bundan başka, böyle bir görüşün diğer bir bakımdan da büyük bir kıymeti olmayacaktır: Bu Yüksek Varlıklar'ın kendilerini bizim realitelerimize uygun birer şekil halinde gösterebilmeleri ancak muhataplarının alabilme kabiliyetleri nisbetinde ve ona uygun bir tarzda vukua gelecektir. Buna nazaran bu görünüş sabit olmayacaktır, her insana ve hattâ insanın muhtelif tekâmül safhalarına göre değişik olacaktır. İşte bu hâl, bu görünüşün tetkik bakımından bize büyük birşey öğretmiş olmayacağını anlatmaya kâfi gelir.

Bununla beraber bu hususta hiç olmazsa pek iptidai bir fikir vermiş olmak için başka bir kaynaktan verilmiş bilgileri okuyucularıma takdim etmeyi faydalı görüyorum. Bunun için gene Pauchard'ın tebligatına döneceğim; zira bu bahiste en iyi bilgiyi bize vermiş olan bir zattır. Onun sözlerini gözden geçirirken okuyucularım, etrafını iyice anlamış bir ruh gözüyle ve belki kavrayabileceğimiz en yüksek bir tasvirin imkânı nispetinde dört buutlu Kâinat'ın Yüksek Varlıkları hakkında oldukça maddî bir fikir edinebileceklerdir. Ancak daima söylendiği gibi, bütün bu tasvirleri hakikî mânasında almamak ve bizim anlayış kabiliyetimize göre uyarlanmış şeyler olduğunu unutmamak lâzımdır. Zira Pauchard'ın tarif ettiği bu varlıklar, onun bu tarifine girmiş olduğu müddetçe hakikî plânlarından ayrılmış ve bizim üç buutlu realitemize girmiş bulunmaktadırlar; binaenaleyh aşağıki satırlar dört buutlu varlıkları daha alt seviyeden tasvir etmektedir.

Spatyomda bulunan ve hayli ileri evrim düzeyli A. Pauchard'a yapılan rica ile o, dört boyutlu âleme ait olması muhtemel yüksek bir ruhsal varlık ile temasa geçmiştir. Dört boyutlu âlemin varlığı, kendisini A. Pauchard'a, yüksek spatyom maddesini biçimlendirerek göstermiştir. Fakat bu görüntü, o varlığın gerçek mahiyetini hiçbir zaman vermemektedir. Çünkü bu tür yüksek varlıklar esasen bulundukları spatyom-üstü yüksek mekânda şekil ve beden sahibi değildirler. Fakat rica üzerine bu varlık, o yüksek vibrasyonel mıntıkanın spatyomun 3 - boyutlu kısımlarına yakın düzeyli maddesini şekillendirerek bir beşer beden şekliyle görünmektedir. (68)

Albert Pauchard... (Rehber Ruh)

«Bugün, sizin sayenizde, ben gene bu lâtif varlıkla temas haline geçtim. Bu zamana kadar böyle İnsanüstü Âlem'le alâkadar değildim... Onun dili ile heceli diller arasında hiçbir münasebet yoktur. Onun Âleminde böyle konuşulmuyor.

«Benim ondan almış olduğum ilk intiba, tatlı yeşil bir ışıktır... Onun etrafında büyüleyici bir atmosfer vardır... Sanki tabiatın bütün musikisi ondan intişar ediyor, veyahut onu ihata etmiş gibi. Nasıl söyleyeceğimi bilmiyorum. Evvelce tasvir ettiğim Grand Viellard da (69) belki böyledir fakat o, insan cinsindendir. Bunu hesaba katmayı unutmayınız. Onun görünüşü, hattâ parlaklığı benim için o zamana kadar hiç tecrübe edilmiş olmamakla beraber, bana yabancı bir unsur halinde gelmiyordu. Halbuki burada!... Eğer siz suallerinizle bana yardım ederseniz ben de onu tasvir edebilmek için elimden geldiği kadar çalışırım.

«O şeffaftır. Ve daima mütehavvil (değişir) bir haldedir. Birçok şeyler fazla olarak beşerî bir telâkkiye bürünüyor...

«Fikirlerini bizlere intikâl ettirirken onun bütün varlığı o kadar ihtizaz halinde ve o kadar şiddetli bir canlılık içinde ki sizin bu realiteye, hattâ uzaktan biraz olsun yaklaşabilmeniz için pek fazla bir imajinasyon sarfetmeniz lâzımgelir.

«Onun ağırlığı yoktur, ve tekrar ediyorum onda daimî bir değişme hâli vardır. Yalnız, onun yüzü benim önümden kaybolmadı. Onun

yüzü tapılmaya lâyık bir halde sedef renginde, şeffaf ve içerden nurlanmıştır.

«... Tam mânasıyla bir ayak görmüyorum. Fakat ayakların bulunması lâzım gelen yerde bir takım nurlu titreşimler görüyorum ki bunlar manyetik cereyanlar gibi onun şeklinin yukarı taraflarına doğru çıkıyor... Bazen de dalgalı hareketler yapan bir el intibaını alıyorum ve bu elin her hareketi hayatî bir takım ışınımlar saçıyor. Fakat müstesna anlar bertaraf edilirse onun şeklinde sabit olan hiçbir şey yoktur.

«Gözlerini mi soruyorsunuz?...

«Onları yakalamak çok güçtür. Bu güçlük hiç olmazsa benim için. Bir bakış görebildim. Fakat... hakikati söylemek lâzım gelirse gözleri göremedim...

«Biliyor musun dostum, bu fakirane [anlatımla, karşımdaki varlığa ait seyyalevî] taslağı size —hem de ne kadar çok ve noksan olarak— daha ziyade bir tirbuşonla veriyorum!

«Onun tebessümü mü?

«Bu, büyüleyicidir!.. Nur saçıcıdır!.. Fakat bu, beşerî bir tebessüm değildir. Yani beşerî tarzda değildir, demek istiyorum. Bu, fevkalâde canlı, manâlı ve ziya saçan bir çehrenin tebessümüdür. Fakat bu bir 'çehre hatlarının hareketi' olmaktan ziyade bir ışık oyunu'dur...

«Onunla beraber olmak kalbe sevinç veriyor. Ve hayatı mesudediyor. İnsanda bulunan poetik manâdaki tohumlar onunla temas neticesinde çimleniyor, yeşeriyor!

«Bu; güzellik, şiir ve sevinç varlığının sırası gelince hem uyanık ve hem de hûşû içinde bir peri olarak, feragat ve fedakârlık yolunda yürüyenlere rehberlik eden seçkin bir hami olacağını bizim beşerî idrâkimiz anlayamaz...»

A. Pauchard'ın ahretten güçlükle tarif ve tasvir etmeye uğraştığı bu tipe, dört buutlu âlemin bir varlığı demekten ziyade, o varlığın, üç buutlu âlemimizin en yüksek mıntıkalarına gene onun yansıttığı maddî bir tezahürüdür demek daha doğru olur.

c — Dr. Bedri Ruhselman'ın 4 - Boyutlu Âlem'i Temaşası

15 sene kadar önce (70) zahmetlice bir diş çektirmiştim. Gerçi kuvvetli bir anestezinin yardımı ile çekim

esnasında ağrı duymamış idiysem de, iş olup bittikten ve anestezinin tesiri geçtikten sonra hiçbir şeyle sükûnet bulmıyan sürekli ve şiddetli bir ağrı bütün yüzümü kaplamıştı. Istırabımdan hiçbir şeyi gözüm görmüyordu. Tahammülümün son haddine varmış olduğumu hissediyorum; tam bu anda kendimi kaybetmişim. Herşey birdenbire değişmişti. Fakat benim bu değişme halinden haberim yoktu. Ben sadece bambaşka bir hayatta yaşadığımı duyuyordum. Hayatımda görmediğim ve tasavvur dahî edemediğim güzellikler arzeden, sonsuz ufuklara doğru yayılan ve tabaka tabaka değişen, târifi imkânsız bir âlem önümde açılmıştı. Burası neresi idi? Aslâ bilmiyordum ve bilemiyeceğim; zira oradaki *şekiller, renkler* ve *manzaralar* dünyada görülmesi mümkün olmıyan şeylerdi. Bu güzelliğin ayrıntılarından önemli kısmı hâfızamdan uzaklaşmıştır. Ancak onun sevinç ve saadetle dolu intibaı unutulmaz bir şekilde ruhumda yerleşmiştir. *Burası esîrî bir âlem'di. Orada her şekil vardı, fakat aynı zamanda herşey şeffaftı. Bununla beraber bu şeffaflık bir şeklin veya bir rengin, diğerine karışmasına aslâ mâni olmuyordu. Etrafım, nihayetsiz nüanslariyle ve muhteşem bir armoni içindeki tatlı renkleriyle, şekilleriyle değişen târif edilmez bir seyyaliyet arzediyordu.* Burası bende âdeta maddeleşmiş bir güzellik intibaını bırakıyordu ve orada ben kendimi o kadar hafif ve mutlu görüyorum ki, yüz bin sene orada kalmış olsaydım, ne o sırada yüzümü koparacak kadar şiddetle duymakta olduğum ağrıyı, ne de bayılmış veya ölmüş olduğum fikrini aklıma bile getiremezdim. Bu güzelliğin bağrında mutluluğu yudum yudum içerek, ne kadar yaşadığımı bilmiyorum. Fakat bana oldukça uzun görünen bir zaman sonra, birdenbire kendimi tekrar dünyanın kapısında buldum.

YÜCE SEVGİLİ

gönlümüzde sönmesiz yanar bu ateşin
yangın yerini arayalı beridir
bir sonsuza girdik gönülden içre
orda herkes bir arayış iledir

bir deniz ki uçsuz bucaksız
her bir damlası bile öylesine
yüce sevgili'nin suretini gizler
kimsenin kavuşamayacağı kendisine

nerde bulmalı bilemedik seni
heryerdesin herşeyde sensin
sonsuzdan beri izini süreli
anladık ki erişilmez yerdesin

12-12-1979
İstanbul

DİPNOTLAR

(1) Ruhsal âlem yaşamı her ne kadar sübjektif veya diğer bir deyimle imajinatif halde ise de, bu imajlar orada objektif şeyler hâline geçtikleri için, öte âlem de bir tür objektif âlem olmaktadır.

(2) Bkz: **BİLGELER PLÂNI** - 1... Böl: 3, 4 ve Ek - 5

(3) Üstteki 1 no'lu dipnotunda belirtildiği gibi, varlık, öte âlem'e geçtiğinde, genellikle ilkin, dünyadaki yaşamından getirdiği en kuvvetli hatıralar veya haletlerin otomatikman ortaya çıkıp, hassas spatyom maddesiyle formlar haline gelerek kendini kuşattığını görür. İyi izlenimler ve iyilik dolu kişilikli insanların çevrelerini bu iyilik ve güzellik imajları sarar ve bir **cennet** hâlini alır, ve kötülük dolu kişilerin ise gene çevrelerini kötülüklerle dolu hatıraları ve izlenimleri sarar ve bir **cehennem** hâlini alır.

(4) Üstteki 3 no'lu dipnotunda belirtilen cennet veya cehennem sembolleriyle anlatılan imajinatif ortamlar, öte âlemin yüksek eğitmen ruhları tarafından da meydana getirilebilir ve ruhlar bu ortamlarda ıslah ve inisiye edilir, yetiştirilir vb...

(5) Astronomik Kâinat içindeki, fizik dünyalar.

(6) 4 Boyutlu Âlem'e geçen ve oralarda yükselen varlıklar, 3 Boyutlu Âlem'e enkarne olmak zorunluluğundan artık kurtulmuş bile olsalar, oralardaki yükselişleri içinde de, gene çeşitli aşamalarda, 3 Boyutlu Dünyalar'a İrşad ve Rehberlik ve Vazifedarlık gibi çeşitli nedenlerle gene enkarne olmak ihtiyaç ve fedakârlığını duyabilirler. Dr. Bedri Ruhselman gibi...

(7) Spatyom 1. Aşaması.
Spatyom 2. Aşaması.
Spatyom 3. Aşaması.
Spatyom 4. Aşaması.
Bunların şeması için, bu yapıtın önkapağına bakınız.

(8) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 3/19, 20, 21

(9) **Kendiliğinden imajinasyon:** İrade dışı oluşan imajlar.

(10) Spatyom'un bu 2. Aşaması, çok zengin ve kompleks bir ortamdır; varlıklar burada pek çeşitli eğitim, öğrenim, gözlem, bilinçlendirilme, idrâklendirilme vb. gibi süreçlerden geçirilir ve çeşitli konularda uzmanlaştırılırlar. Dolayısıyla bu aşama'da, dünya'da mevcut tüm imkânlar, araç-gereç, bilgi, bilimevleri, mekanik son-

suz çeşitte aygıtlar gibi, daha anlatılamayacak dünya realitelerine ait tüm unsurlar, oluşumlar, ilişkiler vardır. Daha sonraki yapıtlarımızda, bu olguya ait geniş örnekler ve anlatımlar vereceğiz.

(11) **İmajinatif kreasyonlar** ve **kendiliğinden tahayyül** konusuna ilişkin, Ruh ve Kâinat'ın 3. Cildi 523. sayfasında, şu önemli izahlar vardır: «Ruhun dış âlemden, yâni dünyanın maddî hayatından ayrılması her şeyden evvel kendi içine dalmasını sonuçlandırır ve bu da onu zorunlu olarak Spatyom'a doğru sürükler. Böylece, Spatyom'la yeryüzü arasında bir **eşik,** bir **geçit noktası** vardır ki bu da **şuur-altı**'dır. İşte ilk dalgınlık halinde, dış âlemle ilgisini kesmiş bir ruhta Spatyom'un eşiğindekilere mahsus **kendiliğinden imajlnasyon** derhal faaliyete geçer, daha doğrusu o, faaliyet mahsüllerini, yâni imajlarını objektif olarak tahakkuk ettirmeye başlar. Fakat bilhassa tecrübesiz süjeler, tıpkı Spatyom'un ilk merhalesinde veya ipnozun telkin safhasında bulunan varlıklar gibi, bilmeden kurdukları imajların mânâsını ve kökenini anlayamazlar. Dünyadaki maddî alışkanlıkların tesiri altında kalarak, süjeler bu imajları dış âlemde kendi kendine teşekkül etmiş bir takım objeler halinde kabûl ederler.» (B.R.)

Bkz: **BİLGELER PLÂNI** - 1 ... Böl: 4/Sıra - 19

(12) İşte, İlâhî Kanunlar'ı tatbike memur Yüksek Varlıklar'dan biri de, zahirî kimliği ve kisvesi ile enkarnasyonunu ikmal ve Yüce Vazifesi'ni tamam eden Dr. Bedri Ruhselman'dır. Bu son dünya enkarnasyonundan önceki «Vazife Hazırlık Safhası»'nı bir dizi dünya enkarnasyonu ile oluşturup, son enkarnasyonunda ise, amacı olan Yüce Vazifesi'ni gerçekleştirip, geldiği **Yüce Yöneticiler Mekânı**'na gene geri dönmüştür.

(13) Bkz: **MEDİTASYON,** kitap - 30 ... Böl: 6

(14) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 5/Sıra: 1, 2, 3, 4

Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 6/Sıra - 7

Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 6/Sıra - 89

Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 7/Sıra - 93

(15) Bkz: **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA,** kitap - 43 ... Böl: 1/e

(16) Dünya maddelerine ölçüsüz bir açlık içinde bulunan ruhlar, bu açlıklarını ve tatminlerini sağlamak üzre, defaatle yeryüzüne salt bu tatmini sağlayacak derecede basit ve kısır evrim sağlayan enkarnasyonlara uğrarlar. Nefsaniyete doyumun ardından varlıklar, vicdan ve diğer yüksek melekelerini geliştirmek ve olgunlaştırmak için enkarne olurlar...

(17) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Dipnot - 17
Bkz: **MEDYOMLÜK,** kitap - 41 ... Böl: 5/Mad: 15 - 37

(18) Bkz: **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA,** kitap - 43 ... Böl: 1/a, b, c

(19) Denis, Léon: **Après la Mort.**

(20) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 3/Sıra: 19, 20, 21

(21) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 2 ... Böl: 8/Sıra - 2

(22) Papus: **La Réincarnation.**

(23) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 3/Sıra: 1, 14, 15, 16
Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 2 ... Böl: 6/Sıra: 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19

(24) Metapsişik Tetkikler ve İlmi Araştırmalar Derneği'nin, Önder'liğini Dr. Bedri Ruhselman'ın yaptığı kurucu heyeti arasında yer alan Suat Plevne, 15-1-1969 tarihinde Öte Âlem'e geçişinin akabinde kendisi ile yapılan, otomatik yazı ile irtibat denemesinde, bağlantı kurulmuş ve kendisi bazı önemli açıklamalarda bulunmuştur. Spatyom'a tam intibakın oluşmadığı anlardaki 'yorulma,' 'dinlenme' veya 'üşüme' konularından **'üşüme'** olgusuna ait, Suat Plevne'nin ifadeleri şöyledir:

Tebliğ: Suat Plevne (13-2-1970)
«(...) Bu akşamlık yeter sanırım, ben üşümeye başladım. Üşüyoruz. Bu, bizim geldiğimiz yere dönmemiz için zamanın geldiğini bildirir. Ben, parlak ve semavî bir yerdeydim [buraya sizinle irtibat için gelmeden önce]. (...)»

(25) «Şunu önce kabûl etmelidir ki, maddî fizik âlem ile, ruhsal gayrı maddî âlemi birbirinden ayıran sınır, elektriksel bir titreşimden ibarettir.» (**Sadıklar Plânı** ... 29-10-1971 ... C - 15)

(26) «En kolay ulaşılabilir olan ve fizik yaşam sırasında fizik bedenin dışarısına çıkarılan astral bedenle astral yolculukların çoğunun yapıldığı astral seviye, **«dünya astralî»** ya da Lord Geddes'in terimiyle **'doğa seviyesi'**dir. Bu, dünyamızın, bazılarına göre dünyamız üzerine tam olarak odaklanmamış olan ve maddî dünyadan sadece manzaraların daha canlı olması ve bazan da çevrenin titreşimli ve yarı-saydam bir özellik arzetmesi ile ayırdedilen, fantom ya da serap'a benzer bir [dünya] kopyasıdır.»
Kaynak: Walker, Benjamin. **Beyond the Body,** London, Routledge & Kegan Paul, 1977.

(27) Tebliğ: Suat Plevne (30-1-1970)
«(...) **Spatyom diye adlandırdığımız bu yeri henüz bizler görmedik.**

Lâkin var olduğunu öğrendik. Bizler şimdi şu anda, arz üzerinde semavi bir boşluk içindeyiz. [Dünya'ya ait] **havanın soğuğu ve sıcağı bize tesir ediyor. Gece ve gündüz farkı** [burada] **yok** (...).»

(28) Perispri, fizik bedene konsantre olduğu için, bedenli kişiler bu astral plânın **güçlü eterik dalgalarını** hissetmezler. Fakat, fizik beden terkedilir de, perispri konsantrasyonunu öncelikle bu astral plâna tevcih edince, kuşkusuz bu astral eterik dalgalar denizi hissedilir ve varlığın evrim düzeyine göre, ya onun içinde ikâmet edilir veya hızla, daha yukarı seviyelere doğru içinden geçilir.

(29) **«Bu tabir, Spatyom'da yaşayan varlıklara atfedilmiştir.»** (B.R.)

(30) Tebliğ: Özcan Baba (Yüksek Rehber Ruh).

«Basit insanlıktan daha mütekâmil mertebelere yükselebilmek için, nizam-ı âlemin çemberi içinde milyonlarca sene haşir ve neşir olduğunuzu söylersem, bu sırrı ilk defa benden işitmiş olmayacaksın.»

Kaynak: İç Varlık ... Sayı - 1 ... Mayıs - 1951

Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 2 ... Böl: 4/Açıklama - 35

Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 2 ... Dipnot -114

(31) Tebliğ: **Kadri** (Yüksek Rehber Ruh)

«Ruh âleminde yaşanılan zamanlar da devrelere taksim edilmiştir. Her devre ayni mıntıkada, derece itibarile birbirinden daha yüksekte bulunur. Bunların hitamında diğer yeni bir devrenin faaliyeti başgösterir.» (19-7-1948)

Kaynak: Mukadderat ve İcabat.

(32) Noeggerath, Rufina. **La Survie.**

(33) Bkz: **EKMİNEZİ,** kitap - 9 ... Bölüm: 1

(34) Bkz: **EKMİNEZİ,** kitap - 9 ... Böl: 6/d

(35) Dünya üzerindeki her varlık, kendine özgü bir evrim çizgisi ile genel evrim çizgisi üzerinde ilerler ve böylece, değişik şuur zenginlikleri edinilmiş olur.

(36) Bedenli veya bedensiz ruhlara rehberlik veya hamilik yapan daha yüksek evrimli ruhlar, nadiren de olsa, bu rehberlik veya hamilikten vazgeçebilir, kaçınabilir veya teşevvüşe düşebilirler.

(37) Noeggerath, Rufina. **La Survie.**

(38) Bedenli varlık, uyuduktan sonra, genellikle öte ölemdeki kendi esas seviyesine gider ve orada, kendilerinden ayrıldığı asıl dostlarıyla buluşur, görüşür ve gene, sabahleyin fizik bedenine döner

(39) Noeggerath, Rufina. **La Survie.**

(40) Bkz: Bölüm - 3/b

(41) Noeggerath, Rufina. **La Survie.**

(42) Tebliğ: Silver Birch.

«Her Noel ve Paskalya'da ... birçok yüce Rehber Varlık, Ruhlar Dünyası'nın iç hiyerarşilerinde [spheres] **bir festivale katılırlar. Rehber Varlıklar, bu festivallerde, yapmış oldukları ve yapmayı amaçladıkları çalışmalar üzerinde görüş teatisinde bulunurlar ve çalışmalarının bir sonraki aşamasında kendilerine yardımcı olsun diye taze güç ve ilham edinirler. Bu festivallerde, ayrıca, Öte Âlem'le irtibatı mükemmelleştirme çalışmasında önemli bir mevkiye sahip olan Hz. İsa'nın öğütleri de dinlenilir.»**

Kaynak: Austen, A. W. der., **Teachings of Silver Birch,** London, Spiritualist Press, 1978.

(43) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... O Günlere Yaklaşırken.

Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 4 ... Böl: 4/Sıra - 11

Bkz: **BİLGELER PLÂNI** - 1 ... Giriş/Sıra - 4

(44) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Dipnot - 17

Bkz: **MEDYOMLUK,** kitap - 41 ... Böl: 5/Cevaplar: 15 - 37

(45) Denis, Léon. **Après la Mort.**

(46) Bkz: **NEO-SPİRİTİZM,** Kitap 11 ... Böl: 2/c, (sf - 74, 75)

(47) Pauchard, Albert. **l'Autre Monde.** «Ses Possibilités Infinies.»

(48) Bkz: **NEO-SPİRİTİZM,** kitap 11 ... Böl: 2/Üstad Celseleri.

(49) Bkz: **BİLGELER PLÂNI** - 1 ... Böl: 4/Sıra - 20

Bkz: Dipnot - 11

(50) Bkz: Dipnot 1 ve 3

(51) Pauchard, Albert. **Dans les Sphères de la Beauté et de Joie.**

(52) Bkz: Dipnot - 4

(53) Bkz: **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA,** kitap - 3 ... Dipnot: 4 ve 5 **Ruh** ve **Kâinat** ciltlerinin (tahayyül) bahislerine bakınız.

Bkz: **APORLAR,** kitap - 39 ... Böl: 2/c

(54) Pauchard, Albert. **l'Autre Monde** «Ses Possibilités Infinies.»

(55) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 4/Sıra - 73

Bkz: **EVRENSEL EVRİM YOLLARI,** kitap - 37 ... Böl: 1/b

(56) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** 1 ... Böl: 3/Sıra - 62

Bkz: Dipnot - 4

(57) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 4 ... Sayfa - 3

Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 2/Sıra 4

(58) Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 3/Sıra - 8

(59) Bu durumda, varlık, Spatyom içinde, daha bir üst vasata çıkarak, seviyesinin elverdiği ölçüde **yüksek bilgiler** edinme faaliyetine girişir. Müteakip **Spatyom** kitabımızda, bu konuları ayrıntılarıyla bulabileceksiniz.

(60) Pauchard, Albert. **l'Autre Monde** «Ses Possibilités Infinies.»

(61) Denis, Léon. **Après la Mort.**

(62) Bkz: **SADIKLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 1/Sıra - 9

Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 7/Sıra: 11, 12

Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 2 ... Böl: 6/Sıra: 9, 10

(63) **Riyazet:** Nefsin isteklerini kırma; perhiz.

Bkz: **DOSTLAR PLÂNI** - 1 ... Böl: 2/Sıra - 6

(64) **Tecerrüt:** Soyunma; her şeyden boş olma; bütün ilgilerden geçip Tanrı'ya bağlanma (Tasavvuf); evlenmeyip bekâr olarak yaşama.

(65) Bkz: **NEO-SPİRİTİZM,** kitap - 11 ... Böl: 2/c ... Celse - 1

(66) Bkz: **NEO-SPİRİTİZM,** kitap - 11 ... Böl: 2/Üstad Celseleri

(67) **Üstad Celseleri**'nde, 4 Boyut Âlem Varlıkları ile temas kuran Dr. B. Ruhselman'ın bu konuya ilişkin diyaloğuna bakınız.

Bkz: **NEO-SPİRİTİZM,** kitap - 11 ... Böl: 2/c ... Celse - 1

(68) 3 Boyutlu Âlem'e ait beden özellikleri taşımayan 4 Boyut Âlem varlıkları, kendilerini, ancak, 3 Boyut Âlem maddesini şekillendirerek ve 3 Boyutlu Âlem telâkkisine göre gösterebilirler, fakat bu beden formu, onların asıl şekilleri değildir, çünkü onlar gerçekte şekillere bağlı olmayan anlaşılmaz beden yapılarına sahiptirler.

(69) Pauchard, Albert. **l'Autre Monde** «Ses Possibilités Infinies.»

(70) Dr. Bedri Ruhselman'ın bu deneyimi, 1934'lerde gerçekleşmiş olmalıdır.

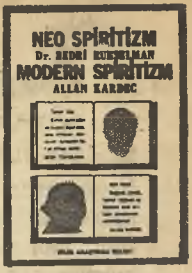

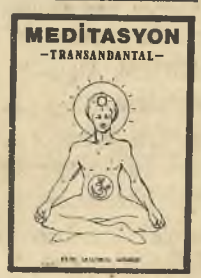

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ P.K. 1072 — İSTANBUL

AÇIKLAMA

Okurlarımızın uzun zamandır talep ettikleri bir husus olan, kitaplarımızın düzenli olarak nereden bulunacağı sorunu, artık çözümlenmiştir. Aşağıda adresini vereceğimiz kitapevinde, mevcut tüm kitaplarımızı düzenli olarak bulabilirsiniz. Aynı kitapevinde bulunan pek çok bilimsel diğer eser, yayınlarımızın anlaşılmasına yardımcı olacak çok değerli bilgi ve bilimleri kapsamaktadırlar. Kaldı ki, bizim okurlarımızın, kendilerine çok geniş bir bilimsel eserler kütüphanesi oluşturmaları son derece gereklidir. İşte bu kitapevinden bu ihtiyaçlarınızı büyük ölçüde giderebileceksiniz. Yakın gelecekte çok önemli çalışmalar sözkonusu olacağı için, dostlarımızın kendilerini olanca bir bilimsel bilgilerle ve ciddi eserler ile teçhiz etmeleri gerekiyor.

Kitapevi'nin adresi: Vali Konağı Caddesi
Halil Bey Pasajı, No: 40 (Alt Kat)
Nişantaşı — İstanbul

Beşer varlıkları, bir yaşam içinde nasıl herhangi bir konuda bir kabiliyet kazanmak öğrenimine girer ve sonunda bir sanatkâr veya bilimci ya da müzisyen vb. olursa, yaşamlar boyunca da, doğmak ve ölmek spiritik sanatını da öğrenmeye çalışırlar. Varlıkların evrimlerinde en önemli melekelerden birisi de, budur işte.

Öte âlem, ne bir masal ülkesidir, ne bir anlaşılmazlıktır ve ne de ebedî bir kalış yeri değildir. Öte âlem, bu dünya evrim okulundaki varlıkların her bir yeni yaşam için hazırlık yaptıkları ve o yaşamlarının sonuçlarını değerlendirdikleri bir yüksek enerjetik kademeli mekân olduğu gibi, daha nice ve nice görkemli ve kompleks özelliklerin de yurdudur. Öte yandan ise, öte âlem denilen bu çok kompleks vasat, aynı zamanda daha bir **Üst Ruhsal Kâinat** ile, içinde bulunduğumuz **Alt Fizik Kâinat** arasında da bir 'kozmik tampon' ödevini görür. Kâinat içindeki sayısız dünyaların büyük bir çoğunluğunda, o dünyalara ait öte âlemler vardır. Ve onların yapıları da değişiklikler arzetmektedir. Dünya öte âlem mekânını iyice tanımak için önemli bilgiler kapsayan bu yapıtın dikkatle okunması ve geniş bir anlayışla düşünülmesi, kendileri için öte âlem bir sorun olan insanları pek çok geniş bir huzura kavuşturacaktır.

Bu yapıtla şu hususlara ilişkin bilgi edinebilirsiniz:

Öte Âlem 1. Merhalesi ve Genel Mahiyeti.
Öte Âlem 2. Merhalesi ve Genel Mahiyeti.
Öte Âlem 3. Merhalesi ve Genel Mahiyeti.

Öte Âlem'in Son Merhalesi'nin Ötesindeki Âlem.
4 Boyutlu Âlem ve Varlıklarıyla Temaslar.
4 Boyutlu Âlem ve Bazı Temel Özellikleri.

40 TL